

ΕΝΑΝΤΙΑ

Τεύχος 1^ο

Φεβρουάριος '83

τιμή 35 δρχ.

Σχετικά με τα Αντεργκρα- ουντ περιοδικά

Πολλά είναι τα περιοδικά και οι εφημερί-
δες του "χώρου" που βγήκαν κατά καιρούς,
αλλά λίγα αυτά που επεζησαν.

Πρωτο τεύχος, ίσως δευτερο, και αν κυκ-
λοφορησει τριτο θεωρειται ηρωισμος. Απο
κει και περα; αθλος.

Τι φταιει;

Όταν μια ομάδα παιδιών θέλει να εκδώσει
ένα έντυπο, βρίσκεται μπροστά σε ένα
χαος. Αφού καθοριστεί η ύλη, και βρεθ-
ουν τα κείμενα, ψαχνουν να βρουν κάποιο
που να ξερει γραφομηχανη για να τα χτυ-
πησει. Ψαχνουν για τυπογραφείο, αλλά μη
ξεροντας τιμες ο τυπογραφος ζητσει "τα
αντερα του".

Παράλληλα δεν υπάρχουν λεφτά, δεν υπαρ-
χει συντονισμος κ.α.

ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ;

Σίγουρα.

Μια καλή λύση θα ήταν να υπάρχει κάποια
συνδεση μεταξύ των περιοδικών του χώρου
ώστε να αλληλοβοηθούνται σε οικονομικά
και τεχνικά θέματα και παράλληλα να εν-
θαρουν και φυσικά να βοηθούν από κάθε
αποψη τις εκδόσεις νέων εντυπων.

Εμεις, σαν εκδοτική ομάδα του "Εναντία"
που γνωρίσαμε όλες τις κακοτοπιες και
τις αντιξωες συνθηκες που παρουσιαζονται
στις νεες εκδοσεις (αρχισαμε απο το απο-
λυτο μηδεν) θα προσπαθησουμε να κανουμε
πραξη τα παραπανω βοηθοντας οσο μπορου-
με τις νεες εκυοσεις.

Οποιος ενδιαφερεται, ειτε για βοηθεια,
ειτε για την δημιουργια καποιας επαφης
μεταξυ των εκδοσεων του χωρου, ας ερθει
να μας βρει.

Πιστευουμε οτι ετσι κατι καλυτερο μπο-
ρει να βγει.

Η ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: Αυτονομοι-αντιεξουσιαστες
μαθητες & μαθητριες.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟ: Βασω Κυριακοπουλου
Μεσολογγιου 4
Αθηνα-Εξαρχεια
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ"
Ζωοδοχου Πηγης 17
ΤΙΜΗ: 35 Δρχ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗΣ 17,
36-39-980

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΠΙΛΟΓΗ
ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΠΑΡΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΗ
ΓΙΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΛΩΝ
ΤΩΝ ΑΝΤΙΕΞΩΣΙΑΣΤΩΝ
ΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ
ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
"Ελεύθερος Τύπος"

Κυκλοφορουν:

Γιωργος Βασιλακακος:
ΟΙ ΛΙΜΝΕΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Γιωργος Δαγλας:
Η ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΦΩΤΑΓΩΓΩΝ

Ακης Χανδρινος:
Η ΜΝΗΜΗ ΕΝΟΣ ΝΑΡΚΙΣΣΟΥ

Εκδοσεις "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ"

Ποιοι είμαστε και γιατί εκδίδουμε το περιοδικό

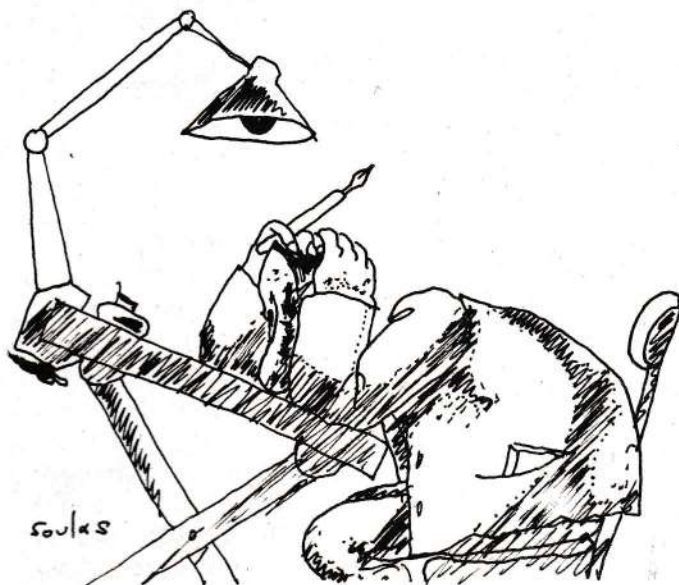

Χαρακτηριστικό δείγμα συμμετέχοντος
σε συνέλευση του περιοδικού ΕΝΑΝΤΙΑ

Οι πρώτες ιδέες για να γίνει αυτό το περιοδικό "έπεσαν" πριν ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, από μια παρέα 3-4 ατόμων στην αρχή, και που σαν σκοπό είχε το πρόχωρημα μιας πρακτικής και όσο το δυνατό πιο ουσιαστικής παρέμβασης στον χώρο του σχολείου (πέρα από προκηρξείες, εφημερίδες τοίχου κ.λ.π.)

Η προσπάθεια αυτή ξεπηδήσε μέσα από την αντίθεση μας, όσον αφορά το σχολείο σαν θεσμό και γενικότερα οποιασδήποτε τυποποιημένης γνώσης, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι επιδιώκουμε κάποια ελαχίστη βελτίωση του, μα την πλήρη ανατροπή του, με προοπτική την δημιουργία ενός ελευθεριακού σχολείου, θέμα που θα αναπτυχθεί στο περιοδικό.

Λέγοντας ότι αρνούμαστε μια μερική βελτίωση του, εννοούμε ότι δεν ικανοποιούμε ούτε με ψευδαισθήσεις και ωραιοποιήσεις σαν αυτές που προσπαθεί να περάσει η κάθε μια κυβέρνηση. Αγνίζομαστε εναντίον στον καπιταλισμό (μονοπωλιακό ή κρατικό) (πρασινό ή μπλε), χτυπώντας τον καθημερι

σούλας

να και με κάθε μέσο.

Το ταξικό σχολείο είναι ένα κομμάτι του που τον στηρίζει. Πιστεύουμε ότι ένα ελεύθερο σχολείο δεν μπορεί να σταθεί μέσα σε μια καπιταλιστική κοινωνία, μιας και ο καπιταλισμός στηρίζεται στην εκμετάλλευση και στην ιεραρχία. Το σχολείο είναι ένα από τα οχυρά του. Ένα καλοστημένο εργοστάσιο παραγωγής μισθωτών σκλάβων και αβουλών οντων μαθημένα να υπηρετούν πιστά τα αφεντικά τους.

Πλυσή εγκεφάλου, αποπροσανατολισμός, καλλιέργεια πίστης και αφοσίωσης σε κάποιους, αναχρονισμός, αντιφεμινισμός, αντισεξουαλικότητα κ.λ.π. Αυτό είναι το σχολείο με τις "αρετές" ή αλλιώς το στομάχι του καπιταλισμού.

Δεν θα προσπαθήσουμε να κάνουμε ούτε τους καθοδηγητές, ούτε τους ξυπνιούς. Το μόνο που θέλουμε είναι η επικοινωνία όλων των μαθητών μεταξύ μας. Ένας από τους λόγους άλλωστε που βγαίνει αυτό το περιοδικό, είναι η επικοινωνία μέσα απ'αυτό και η ανταλλαγή απόψεων με μαθητές που έχουν προβληματιστεί στο θέμα του σχολείου. Απευθυνόμαστε σε σένα μαθητή.

Δεν έχουμε τη μανία της στρατολόγησης και δεν βλέπουμε τον άνθρωπο αποκλειστικά σαν μέλος μιας ομάδας ή οργάνωσης, μα και σαν άτομο, σαν προσωπικότητα με την ιδιαιτερότητα της στον χαρακτήρα και που τον κάνει να διαφέρει από τους άλλους.

Αν και η συνειδητοποίηση ξεκινά από μια αρχή ή από ένα πρότυπο καθορίζεται αποκλειστικά από το ίδιο το άτομο, από τις επιθυμίες του, τις δραστηριότητες του, κ.λ.π.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ 31

Σχετικά με το περασμά της κυριαρχίας ιδεολογίας μέσα από τα μαθήματα

Τα μαθήματα που διδασκούνται σήμερα θεωρούνται δεδομένα, και οι μονές αλλαγές που προτείνουν συνήθως τα διάφορα κομμάτια αφορούν την εντατικοποίηση αυτών των μαθημάτων (και όχι πάντα). Βεβαίως η εντατικοποίηση είναι και αυτή ένα πρόβλημα αλλά όχι το μόνο σημαντικό.

Πιστεύουμε ότι υπάρχουν και άλλα προβλήματα εξίσου σημαντικά με την εντατικοποίηση, που πολλοί ως τώρα (μαθητές και μη) έδειξαν κάποιο ενδιαφέρον, κριτικάροντας απλώς την όλη κατάσταση και χωρίς να προτείνουν ουσιαστικές λύσεις.

Αυτά τα προβλήματα είναι τα ίδια τα μαθήματα που αυθαίρετα το υπουργείο Παιδείας εισάγει στα σχολεία. Έτσι εξυπηρετούνται τα σχέδια της κυριαρχίας ιδεολογίας, και το περασμά της μέσα από αυτά.

Το σχολείο αναπαράγει καθημερινά την ταξική κοινωνία, όχι μόνο με την καταπίεση από πλευράς καθηγητή, βαθμολογιών, και αποσσιολογιών,

αλλά κυρίως με την καθημερινή πλύση εγκεφάλου που συντελείται με την αδιακοπή προπαγάνδα που χαρακτηρίζει αλλωστε τα περισσότερα σχολικά βιβλία. Και αυτή η πλύση εγκε-

φάλου (όσον αφορά τα σχολεία) αρχίζει από την πρώτη του δημοτικού και δεν τελειώνει παρά μόνο όταν ο μαθητής βγει στην "ζωή" σαν χρησιμη παραγωγική μηχανή ή σαν απροσαρμοστό και αντιπαραγωγικός, οπότε οι "σοφοί" του κράτους βάζουν σε λειτουργία

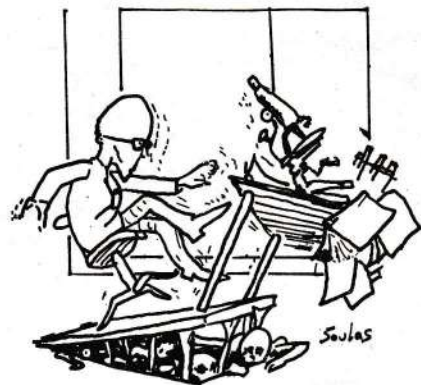
αλλά αλλοτριωτικά μέσα (μισθωτή εργασία, μέσα μαζικής αποβλακώσης τηλεόραση-ραδιοφωνο-τύπος χώρους εκτόνωσης, ψευδαισθήσεις κτλ.) πράγματα βεβαίως που χρησιμοποιούνται και στους μαθητές ταυτοχρόνα με την αλλοτριωτική επίδραση που έχουν τα μαθήματα, ο χώρος και ο τρόπος διδασκαλίας.

Και φυσικά το υπουργείο Παιδείας (όσον αφορά τα μαθήματα) λέει πως δίνονται με το σκοπό την διαφώτιση και την προόδων μαθητών, και είναι μια καλά κατασκευασμένη δικαιολογία (με πολλά αληθοφανή επιχειρήματα), που όμως δεν καταφέρνει να κρύψει τη σκοταδιστική και αλλοτριωτική μορφή της παιδείας, μιας παιδείας που κατευθύνεται αναλόγα με το ποιος κυβερνά, εξυπηρετώντας ταυτοχρόνα τα σχέδια του, δηλ. να καναλιζάρει τις σκεψεις των νέων αν

θρώπων και να τους μετατρέψει αργότερα σε υπάκουα ανδραποδα.

Και τα κυριώτερα μαθήματα (που παίζουν καλά το ρολό τους) είναι η αγωγή του πολίτη, τα θρησκευτικά, η ιστορία, τα οικονομικά, τα νέα ελληνικά, τα αρχαία κτλ. Και σε αυτή είναι φανερό η έλλειψη αντικειμενικότητας και σεβασμού της προσωπικότητας του μαθητή. Έτσι έχουμε περιπτώσεις που δεν ξέρεις αν πρέπει να γελάσεις ή να κλάψεις, μπροστά σε μια πλεκτανή της εξουσίας που μόνο αμυνομένος ή ηττημένος μπορείς να χαρακτηριστείς.

Εμμεσα ή άμεσα μέσα από τα μαθήματα και τον τρόπο διδασκαλίας τους, εμφανίζεται μια καλοφτιγμένη συκοφαντική κάθε τι επαναστατικού, αυθορ-

μητου και του ελεύθερου σκεπτικού των μαθητών, δίνοντας δεδομένες αρχές που πρέπει να υπάκουουν οι μαθητές, και οποιαδήποτε παρεκκλίση από αυτές την θεωρούν ανοριμότητα, ανευθυνότητα, βλακεία, έλλειψη συλλογικότητας και πολλά άλλα που λέγονται αναλόγα με την περίπτωση. Και η παιδεία όπως ήταν και είναι, αποτελεί τον δρόμο

(την προπαρασκευή) για τη την εισοδο των νεων στην κοινωνια των τερατων και των φυτων, στην κοινωνια που χωριζεται σε ελευθερους και δουλους.

Οσοι μπουν κατέυθειαν σε αυτην την κοινωνια σχεδον αυτοματα αλλοτριωνονται διαθετοντας ολο το χρονο τους για να την υπηρετησουν (αναγκαστικα) με αποτελεσμα την ελλειψη προβληματισμου. Και η ελλειψη προβληματισμου ειναι φυσικη οταν δεν σου μενει χρονος να δεις τη ζωη, κι οταν σου δειχνουν μονο ενα δρομο που πρεπει να ακολουθησης α-

-ΜΗ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ, ΒΡΕ ΚΟΡΟΪΔΟ
ΘΑ ΔΟΘΕΙ ΑΜΥΗΤΙΑ ΣΤΟ
ΤΕΛΟΣ...

ποδεικνυοντας σου με τα δικα τους κριτηρια το καλο και το κακο, το οφελιμο και το ασκοπο (κατι το οποιο γινεται και στα σχολεια με διαφορετικο τροπο). Σ'αυτους που θα περσσουν πρωτα απο το σχολειο, γινονται οσα προαναφεραμε με την διαφορα οτι βρισκονται σε αλλα επιπεδα και ειναι πιο εμμεσα. Επισης στα σχολεια υπαρχει προβληματισμος με τη διαφορα οτι κατευθυνεται με τα μεσα που περιγραψαμε. Και σκοπος του σχολειου ειναι να κατευθυνει τους μαθητες

και να τους διαχωρισει ετσι ωστε να καθορισει τους μετεπειτα ρολουσ τους σαν καλους οικογενειαρχεις, καλους εργατες, αφεντικα, πατριωτες κτλ. Και με οσα ειπαμε δεν πρεπει να μας παραξενευουν διαφορα μαθηματα και τα οσα λενε να τα θεωρω με απλα "γνωσεις", αφου ο σκοπος τους ειναι εκδηλος. Και σχετικα με τα παραπανω καλο θα ηταν να πουμε λιγα λογια για ορισμενα μαθηματα.

1) Η αγωγη πολιτου (η αλλοιως η εκφραση της εξουσιας), που προσπαθει να μας πεισει οτι αυτη η κοινωνια ειναι σωστη, οτι μετα απο αυτην βρισκεται το χαος, οτι η δημοκρατια τους ειναι το πολυτιμο αγαθο που εχει κερδισει η ανθρωποτητα σε ολη της την ιστορια, οτι οι κυριοι εξουσιαστες αγωνιζονται για το καλο μας, οτι οι καλοι πολιτες (βλ. προβατα) εχουν τις ταδε υποχρεωσεις κτλ.

Η αλλοτριωση και η κατευθυνομενη γνωση η πλυση εγκεφαλου μεσα σ'αυτο το μαθημα, γινεται ευκολα αντιληπτη στην ολοτητα της.

2) Τα νεα ελληνικα. Εδω παρατηρουμε την προσπαθεια παρουσιασης καποιου προτυπου στην ποιηση και τη πεζογραφια, βλεποντας ποιητες με κυριο χαρακτηριστικο τον σωβινισμο, την στρατοκρατια, την χριστιανικη ηθικη και αλλα παρομοια.

3) Τα αρχαια ελληνικα. Οπως και στα ν.ε. βλεπουμε να μας δινονται αρχαιοι-που αρεσουν στην εξουσια-οπως ο Σωκρατης που ειναι πιασιματα για να υμνησουν την κοινωνια φυλακη, τους νομους τους και την δημοκρατια τους χωρις να παραλειπουν τον

σωβινισμο και την προγονολατρεια.

4) Τα θρησκευτικα. (ο γνωστος ο ρολος τους), και εκτος των αλλων εισαγει στα σχολεια και τον σωβινισμο κατηγορωντας οτι δηποτε μη χριστιανικο, και θετοντας σαν δεδομενο οτι ο Ελληνας σημαινει χριστιανος, και οτι ο χριστιανος ειναι ο καλος και ο σωστος αυτου του

κοσμου. Εκτος απο το σωβινισμο και την ελλειψη αντικειμενικοτητας που χαρακτηριζει αυτο το μαθημα, υπαρχουν και αλλα θεματα, που ολοι εχουν προβληματιστει οπως ηθικη, θεος, μυθοι και θεωρησεις του χριστιανισμου, και θα ηταν ασκοπο να κανουμε κριτικες σε θεματα που ηδη η κοινή γνώμη αμφιβαλει αν οχι αποριπτει. 5) Η ιστορια. Στο μαθημα αυτο μονο η υποκειμενικότητα του φτανει για να καταλαβεις τι γινεται. Ολα τα γεγονοτα παρουσιάζονται απο τη σκοπια τους, οπως η υπερηφανεια

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΟΡΕΣ
ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΙΝΑΙ
ΟΙ ΚΕΝΕΣ...

που γίνεται φανερη για το Βυζαντιο(ξεχνοντας το φασισμο,το σκοταδισμο, τον ιμπεριαλισμο κτλ.), την αρχαια Ελλαδα(τον Αλ εξανδρο και την ιμπεριαλιστικη του πρακτικη,την Σικελια κτλ.),την επανασταση του 1821 και την πρωτοφανη διαστρευλωση της,και καθε τμημα της ιστοριας απο το οποιο μπορούν να περασουν την γραμη τους.

6)Η ψυχολογια.Εδω λιγο πολυ τα πραγματα ειναι γνωστα.Αξιζει μονο να αν αφερουμε το ρολο του ψυχιατρου,που συμπιπτει με το ρολο του ψυχολογου, και προσπαθει να επισκευασει τους καταστρεμενους απο την κοινωνια ανθρωπους,και να τους ξαναριξει στον φαυλο κυκλο της παραγωγης και εκμεταλευσης.Το ιδιο και ο ψυχολογος προσπαθει να διορθω-

σει καταστασεις που δημιουργει το ιδιο το συστημα,για να ξαναριξει τον ανθρωπο σ'αυτο οπου θα επαναληφθει η ιδια κατασταση.Με λιγα λογια το συστημα βρισκεται τροπους για να επισκευαζει(να πμαλωνει)αυτα που καταστρεφει.

7)Τα οικοκυρικα,εδω παρουσιαζονται τα γνωστα (καθως πρεπει) η προσπαθεια για να διαιωνισουν την πατροπαραδοτη θεση των γυναικων,σαν καλες μαναδες-νοικοκυρες. Εδω ο διαχωρισμος των ρολων που μας δινονται ειναι φανερο απ'ολους.

Αλλα ελλειπη μαθηματα ειναι ο αθλητισμος,στοιχεια φιλοσοφιας κτλ κτλ

Η ελλειψη σημαντικων μαθηματων

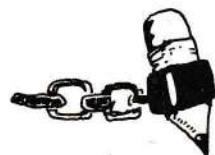
ενω διδασκομαστε αχρηστα μαθηματα βλεπουμε να λειπουν η να ειναι λειψα αλλα που θα μπορούσαν να βοηθησουν τους μαθητες, οπως η εκθεση ιδεων,η σεξουαλικη αγωγη,μουσικη,(και γενικα οι διαφορες τεχνες).Και σχετικα με αυτα τα μαθηματα:Οσον αφορα την ελλειψη σεξουαλικης αγωγης βλεπουμε τη αντιθεση στο δηθεν ενδιαφερων για τους μαθητες. Και ενω λενε πως οι μαθητες πρεπει να διαμορφων-

ονται και να αναπτυσσονται στο σχολειο,το μονο που βλεπουμε ειναι να αλλοιωνονται και να υποβαθμιζονται.Και λογω του πουργιανισμου που διεπει την παιδεια,πολλοι μαθητες και μαθητριες ψαχνουν μονοι, στα τυφλα, για απαντησεις σε ερωτηματα που το υπουργειο δεν θεωρει σημαντικα.Ετσι οι κυριοι που κατευθυνουν το σχολειο δεν πρεπει να απορουν οταν δινονται σε μαθητες τιτλοι οπως τσουλα,διαστρεμενος,κομπλεξικος κτλ.Για αυτην τη κατασταση της αποπροσανατολισμενης σεξουαλικης αναζητησης των μαθητων,οι μονοι που ευθυνονται ειναι αυτοι οι ιδιοι που θεωρουν αυτο το μαθημα μη αναγκαιο και εντελως ακαταλληλο για να διδασκεται.Βεβαια στα σχολεια μας μιλουν για σεξ μεσα

απο διαφορα μαθηματα και μας το διδασκουν σαν την μονη μεθοδο αναπαραγωγης σαν ενστικτο για την διαιωνιση του ειδους κτλ. Αλλοτε παλι το παρουσιαζουν σαν χυδαιο,και εμμεσα συνιστουν να το αποφευγουν.Και ενω στο σχολειο(και γενικότερα στην κοινωνια)επικρατει αυτη η αποψη,ολο και περισσοτεροι,μαθητες και μη,βλεπουν την πραγματικη σημασια του και θεωρουν το σεξ σαν αναποσπαστο τμημα της ζωης,σαν ηδονη,σαν κατι που προσφερει ικανοποιηση και αυτοπραγματωση στον ανθρωπο. Οσον αφορα την εκθεση ιδεων:Υπαρχει στα σχολεια σαν μαθημα με τη διαφορα οτι ειναι λειψο και τελειως ατονισμενο.Ετσι δι-

δασκεται κατι σαν εκθεση ιδεων με δωσμενα θεματα που πρεπει να αναπτυσσουν οι μαθητες βαση των κανονισμων που τους δινουν (κοινως καλουπια).Κι ενω στα σχολεια δεν υπαρχει σχεδον καθολου η εκθεση ιδεων,με μεγαλη μας εκπληξη βλεπουμε να διδασκεται(να εξεταζεται)στα πανεπιστημια!Οπως και τα υπολοιπα μαθηματα ετσι και αυτο παιζει τον ιδιο ρολο,βλεποντας να δινονται αοριστα θεματα που καμια σχεση δενεχουν με την ζωη.Εδω τα πραγματα πρεπει καποτε να αλλαξουν(οπως και στα αλλα μαθηματα)και να αρχισει να διδασκεται και στα σχολεια,χωρις καλουπια και καθορισμενα θεματα απο τους καθηγητες(μια που αυτο σχεδον ποτε δεν

εκφραζει το συνολο). Η εκθεση ιδεων πρεπει να υπαρχει σε πιο ελευθερη μορφη με θεματα που καθοριζονται απο τους μαθητες (το συνολο), να υπαρχει η ελευθερη εκφραση του μαθητη και η αβιαστη αναπτυξη των συλλογισμων με σκοπο την αναπτυξη του ελευθερου προβληματισμου των μαθητων. Μουσικη, και διαφορες τεχνες. Αλλη μια σημαντικη αναγκη του ανθρωπου ειναι η αισθηση του ωραιου της τεχνης) που εκφραζεται με απειρους τροπους.

Σημερα πολλα παιδια που στην κυριολεξια ειναι γενημενα για την τεχνη, χανονται πολλες φορες οριστικα μεσα στο σχολειο και αυτο γιατι δεν δινεται καμμια σημασια στο μαθημα αυτο, και αν που και που διδασκεται οι μαθητες το βλεπουν με απεχθεια (πραγμα φυσικο αφου η μουσικη που διδασκεται ειναι προπολεμικου-ανιανθρω-σωβινιστικου τυπου, με λιγα λογια η "μουσικη" που διδασκεται ειναι απρωσωπη, κρυα, και δεν υπαρχει περιπτωση να πλησιασει τους μαθητες που αναζητουν μια ελευθερη μουσικη που να εκφραζει τους ιδιους και οχι καποια πατριδα η θρησκεια) Η τεχνη ειναι ελευθερη και προσιτη σε ολους. Και γι' αυτο πρεπει καποτε να αρχισουν να διδασκονται και αλλες μορφες τεχνης, οπως γλυπτικη, ζωγραφικη, χορος κτλ., μεσα στο σχολειο και με ελευθερη συμμετοχη.

Η ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΟΡΟΣΗΜΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ-ΦΥΛΑΚΗ

Η εντατικοποιηση ειναι σημερα το πιο εμφανες και ταπιεστικο σημειο του αστικου σχολειου, που σε συνδυασμο με το θεσμο των απουσιων, των βαθμων και τις επιβολες κυρωσεων, ειναι ενας μεγαλος βραχνας των μαθητων. Οι μαθητες χανουν τον εαυτο τους μεσα σε κρυα-απροσωπα μαθηματα, και η εντατικοποιηση προεκτεινει αυτη την αποβλακωση και εξω απο το σχολειο σε καθε στιγμη που ζει ο μαθητης, με συνεπεια να ευνουχιζεται καθε επιθυμια

του μαθητη για ελευθερια μεσα και εξω απο το σχολειο. Ετσι το σχολικο γκεττο δεν περιοριζεται μονο σε καποιο δωρο η 7ωρο, μα σε καθε πτυχη της ζωης των μαθητων, παντου. Ο καθορισμος του τροπου ζωης μεσα στο σχολειο (τα καθως πρεπει) επηρεαζει αποτελεσματικα το μαθητη εμποδιζοντας τον να δρασει ελευθερα και μετατρεποντας τον σε αβουλο ον, η αντιθετα γινεται αποδιοπομπαιος τραγος, παραδειγμα προς αποφυγη.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

σημερα βλεπουμε ολο και περισσοτερους μαθητες να αμφισβητουν το ρολο που παιζει το σχολειο και το ρολο που τους δινουν, ψαχνοντας για εκδικητικες λυσεις οπως οι αποχες, οι κοπανες, γιαουρτωματα καθηγητων, αποχες απο τις προσευχες και τις γιορτες, αδιαφορια για τους καλους βαθμους κτλ. Ολα αυτα δειχνουν πια καθαρα την αντιθεση των μαθητων προς το σχολειο, εστω και αν αυτες οι ενεργειες ειναι ασυντονιστες. Ομως μεσα απο αυτες τις προσωρινες λυσεις που καταφευγουν σημερα οι μαθητες, φαινεται καθαρα ενα κινημα αμφισβητησης και αναζητησης. Μια αναζητηση που σαν στοχο μο

νο την ελευθερια μπορει να εχει.

Για ενα σχολειο χωρις καγκελα, βαθμους, απουσιες, κυρωσεις.

Για ενα σχολειο οπου ο μαθητης θα διαλεγει τα μαθηματα που θα διδασκεται, δεν θα υπαρχει πια ο σκοταδισμος, η αλλοτριωση και η καταπιεση, παρα μονο η ελευθερη συμμετοχη, και αναπτυξη του μαθητη, χωρις να κατευθυνεται απο καθηγητες που σημερα παιζουν τον ρολο του μπατσου.

Για ενα σχολειο οπου ο μαθητης δεν θα ειναι πια προβατο, μα αυτος που θα διαλεγει για το δικο του μελλον, μπροστα σε μια ελευθεριακη αταξικη κοινωνια.

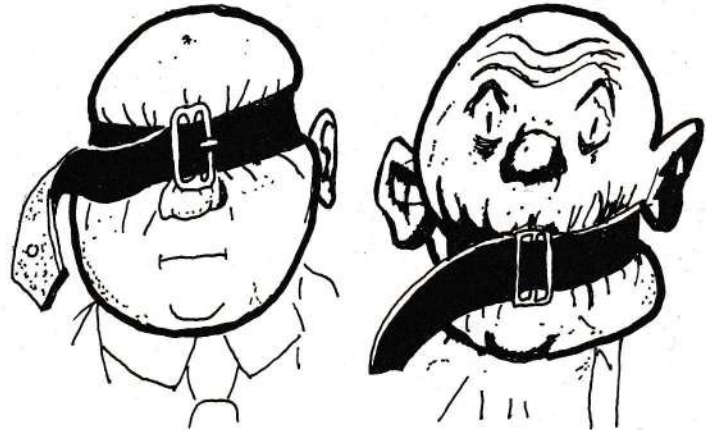
ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΙΔΕΩΝ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Πέρασε περισσότερο απο ένας χρονος απο την ανοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην εξουσια μα "αλλαγη" δεν ηρθε στο κοινωνικο σμστημα δεν ηρθε στα σχολεια, δεν ηρθε γενικωτερα στη ζωη μας. Η βιτρινα των θεαματικων "μεταρρυθμισεων" της κυβερνησης δεν αρκει για να αλλαξει την πραγματικοτητα. Μαλλον επιχειρουν να τοποθετησουν αλλα αφεντικα απο πανω μας, οχι ομως να τα καταργησουν.

Ετσι στα σχολεια δημιουργουνται 15μελη συμβουλια στη θεση του Γενικου Συμβουλιου, των προεδριων των ταξεων, γινονται αοριστες "δημοκρατικες" διακηρυξεις χωρις να θιχτει αμεσα η δομη του σχολειου: Κανονισμοι λειτουργιας, βαθμολογια, ποινολογια, εντατικοποιηση των μαθηματων, απουσιολογια, εξουσιαστικη ιεραρχικη κλιμακα (λυκειαρχης-καθηγητης-μαθητης), με λιγα λογια η λογικη της πνευματικης τρομοκρατιας που επιτυγχανεται αποτελεσματικωτερα με ενα ακομη συμπληρωματικο νομοσχεδιο που θεσπιζει η κυβερνηση και που απαγορευει την ελευθερη διακινηση των εντυπων στα σχολεια αρα και της ελευθερης διακινησης των ιδεων, με λιγα λογια η λογικη της μαζικης αστυνομευσης σε καθε μας ενεργειας που προσπαθει να μας ελεγχει και να μας μεταβαλλει σε αβουλα και πειθηνια οργα-

να της εξουσιας.

Την ιδια ωρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλαει για ισοτητα, αυτοδιαχειριση, σοσιαλισμο, με πρωτοφανερωτη τραγικη ειρωνια. Και ει-ναι ειρωνια αυτα τα λογια μιας και στην πραγματικοτητα εξυφαινεται η ταξικη-κα-

ταπιεστικη-εκμεταλλευτικη-αλλοτριωτικη κοινωνια σε ολο της το μεγαλειο, μετα-τρεποντας τους ανθρωπους σε μηχανες και τα σχολεια σε ενα σαπιο κυτταρο του κρατικου χαρτοβασιλειου.

Η σημερινη δομη του σχολειου και της κοινωνιας γενικωτερα, δειχνουν πως οι αντιφασεις του κοσμου που ζουμε δεν μπορούν να ξεπεραστουν με απλες εναλλαγες της εξουσιας.

Για αυτο εμεις οι νεοι πρεπει να διωξουμε το βραχνα του ολοκληρωτισμου, να ξανασυνθεσουμε τα κομματια του εαυτου μας που μας κλεβουν καθημερινα, να ερθουμε οι ιδιοι ελευθεροι πανω στη σκηνη της ιστοριας, μιας ιστοριας δημιουργικης και αντι-ιεραρχικης που θα σημαινει το τελος της μηχανοποιημενης ζωης και την αρχη ενος δημιουργικου χωρου μαθησης, βασιζομενου στην ελευθερη κριτικη και ερευνα, ανοιχτου σε καθε ιδεα και σκεψη. Και σε σχεση με τα παραπανω μπορουμε να πουμε οτι ειναι ανοησια να μιλανε για αναπτυξη του μαθητη στο σχολειο, για ελευθερια και δημοκρατια οταν απαγορευουν στοιχειωδεις ελευθεριες οπως η εκφραση πολιτικων ιδεων, και τους θυμιζουμε οτι καθε εμποδιση πολιτικων ελευθεριων (σε καθε χωρο) ειναι φασισμος.

Σημερα ομως βλεπουμε το ΠΑ.ΣΟ.Κ να περναι τελειως αυθεραιτα τον σχολικο κανονισμο που διαλεξε με το ετσι θελω, βαζοντας τους μαθητες στο περιθωριο, και τους επιτρεπει απλα να υπακουουν τον κα

νονισμο. Έτσι βεβαια περνανε τη γραμμη του ΠΑ.ΣΟ.Κ , οπως παντα περνούσαν πολιτικες ιδεες της εξουσιας, χωρις κανεις να σκευτει οτι η απαγορευση συγχρονως της κινησης πολιτικων ιδεων, ειναι παραλογη και φασιστικη, και οτι το μονο που φαινεται απο αυτες τις ενεργειες ειναι η ενδειξη φοβου για την ισορροπια του αστικου σχολειου.

Και ξαφνικα...στο σχολειο

Οταν οι πρωτες κιθαρες θα μας μεταφερουν με τον τοσο περιεργο ηχο τους σε εναν αλλο κοσμο, οταν οι πρωτες ταινιες θα κατεβαζουν τους μαθητες απο τις ταξεις τους, οταν οι πρωτοι πινακες ζωγραφικης θα πεταξουν στα σκουπιδια τα σημαιακια και την λαμπρη οψη της παρθενου Μαριας, οταν το ΡΟΚ θα γινει η ιδια η ζωη μας, οταν ο σουρεαλισμος θα σημανει το τελος καθε μορφης εμπορευματικης σχεσεις καθε μορφης εμπορευματικης σχεσης, τοτε θα σημανει και το τελος ενος σχολειου-γκεττου, θα γκρεμιστει ολο το αυταρχικο του παρελθον και θα ξεπροβαλλει εκρηκτικα η ιδεα (και πραξη) ενος σχολειου αυτοδιαχειριζομενου απο ολους τους μαθητες, ελευθερα εμπνευσμενους σαν τη διαδικασια για την απελευθερωση της ζωης μας.

Η θεληση μας πρεπει να γινει ζωτικη δυναμη, για να μπορεσουμε ολοι μαζι οι μαθητες να πουμε: ΟΛΕΣ ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΑ ΥΠΕΡΟΡΓΑΝΑ/ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΙΔΕΩΝ/ΟΧΙ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΑΞΙΚΟΥ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ

ΗΛΙΑΣ.Τ.

Γιωργος Καρομπελιος

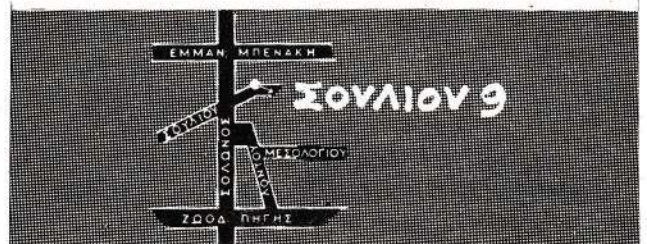
Μικρομεσαια ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

«Κομμουνισμος» - Θεωρια 3

ΒΙΒΛΙΑ
ΑΦΙΣΕΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Περι στρατου...ο λογος

Τον τελευταίο καιρό έγινε πολύς λόγος για το στρατό (φανταροί σε διαδηλώσεις, αυτοκτονίες, κίνημα φανταρών, δηλώσεις Δροσογιάννη κλπ.). Η εξουσία έχει καταλάβει ότι το κίνημα των νέων δυναμώνει ολοένα εις βάρος της και προσπαθεί να το καταστείλει χρησιμοποιώντας το στρατό σαν κατασταλτικό μέσο. Ταυτόχρονα ο στρατός αποτελεί και στηρίγμα της (καταστολή λαϊκών κινήσεων, απεργίες κλπ.). Προσπαθεί με κάθε μέσο να περιορίσει τις πιθανότητες εξέγερσης των νέων. Των νέων που μετά το σχολείο, αντιμετωπίζουν καταφάτσα την σκληρή πραγματικότητα του καπιταλιστικού συστήματος (π.χ. ανεργία) και αγανακτούν. Μετά το σχολείο ο στρατός. Η διαδικασία αλλοτρίωσης της προσωπικότητας των νέων και η προώθηση μιας λογικής, που δεν ευνοεί την συμμετοχή στην πολιτική, καταδικάζει τον κομμουνισμό και αναπαράγει την ιεραρχία στη ζωή μας. Ο λοχίας θα γίνει αργότερα εργοδότης και μεις από στρατιώτες εργάτες, το ίδιο ημεροί και πειθαρχημένοι όπως στο στρατό, ακινδύνου για τους εκμεταλλευτές μας. Ταυτόχρονα το κλίμα στο στρατό είναι αφορητό. Παραδείγματα οι αυξανόμενες αυτοκτονίες των στρατιωτών, οι συνεχόμενες καταγγελίες, οι συλλήψεις των δύο φανταρών στην πορεία του Πολυτεχνείου κλπ. Αυτοκτονίες που όσες έρευνες και να κάνει η ηγεσία του στρατού για τα αίτια τους (Ελευθεροτυπία 22/1) δεν θα τα βρει ποτέ. Μεσα σε όλα αυτά ο Δροσογιάννης με τις δηλώσεις του, "πουλάει φουκία για μεταξωτές κορδέλες". Δηλώσεις που έρχονται σε αντίθεση με τις προγραμματικές δηλώσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν αυτό βρισκόταν στην αντιπολιτευση(οι φανταροί είναι πολίτες

και όπως όλοι οι πολίτες είναι ελεύθεροι να διαβάζουν εφημερίδες, βιβλία της αρεσκείας τους και να εκφράζονται ελεύθερα). Εμείς πρέπει μαζί και δυναμικά να αντιταχτούμε στους στρατοκράτες, στους αστούς και τα συμφέροντά τους, που μας βάζουν να πεθαινόμαστε για τα. Εναντία στο στρατό σαν μηχανισμό καταστολής και απεργοσπαστικό μηχανισμό. Παλη μέχρι και την καταρ

ρηση του στρατού σε μια μελλοντική κοινωνία. Να χτυπήσουμε το θεσμό αυτό απαιτώντας σε πρώτη φάση πολιτικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες στους φανταρούς και μοίωση της θητείας στους 12 τουλάχιστον μήνες.

ΚΑΤΩ ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΡΙΔΕΣ
ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΚΑΝΟΝΙΑ
ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΙΝΑΙ
ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ
ΚΙΝΗΜΑ ΜΑΖΙΚΟ ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠ'ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ
ΦΥΛΑΚΕΣ-ΣΤΡΑΤΟΣ-ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΑ: ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ
Η ΕΞΟΥΣΙΑ

Νασος-Βασιλης

ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΙ ?

ΦΟΙΤΗΤΗΣ

ΑΝΕΡΓΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ

REISER

Το άρθρο αυτό έχει σαν σκοπο να παρουσιασει μια κατασταση λιγο-πολυ γνωστη σε ολους μας κατω ομως απο μια διαφορετικη αντιληψη των πραγματων.

Δωδεκα χρονια λοιπον εκπαιδευσης περασαν. Μια περιδος υποταγης μεσα σε σχεσεις ιεραρχιας (Υπουργειο-καθηγητης-μαθητης) και καθαρης εντατικοποιησης-που οπως φαινεται θα αυξηθει ακομη περισσοτερο-Εντατικοποιηση που σημαινει αποστηθιση μερικων βιβλιων (χωρις ποτε να ερθει σε μια δημιουργικη-κριτικη σχεση με το περιεχομενο της) που σημαινει αποβλακωση-εξετασεις-αγχος, που σημαινει σκασε ,ακουσε και διαβαζε. Αυτη η εκπαιδευση λοιπον απο τον θεσμο του ταξικου σχολειου εχει σαν σκοπο την προωθηση του αναπτυξιακου μοντελου που εκφραζει "την σταθερη παραγωγη ατομων που εχουν διαμορφωθει καταλληλα ωστε να παιζουν το ρολο τους στο εργατικο προτσες και την κοινωνικη ιεραρχια" (Πωλ Γκουντμαν). Δηλαδη μεσα σε αυτην την απανθρωπη εκμεταλευτικη κοινωνια που επικρατει η αναγκαιοτητα της μισθωτης εργασιας για να μπορεσει να επιβιωσει ο παραγωγικος μηχανισμος (η αλλιως για να χοντρουνουν περισσοτερο τα αφεντικα) θα,πρεπει να υπαρχει καποιος τροπος να διαχωριστουν αυτοι που θα βρεθουν καταλληλοι να επανδρωσουν το επιστημονικο δυναμικο ενω οι ακαταλληλοι το εργατικο. Σε περιπτωση που κρινεσαι "καταλληλος" (με την εννοια οτι μπορεσες να αφομοιωσεις ολες τις μαλακιες που σου εβαλαν στο κεφαλι) θα σε προωθησουν στις ανωτατες βαθμιδες εκπαιδευσης, δηλαδη στα πανεπιστημια, προαγμα που ονειρευεται καθε νεος ανθρω

πος και καθε γονιος.

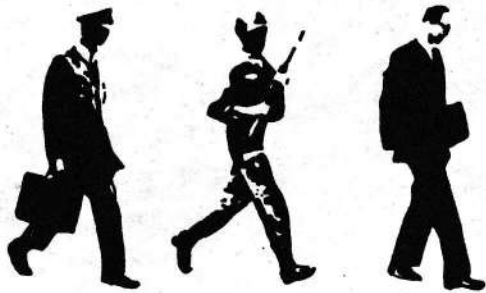
Η κατασταση εκει μεσα δεν ειναι και πολυ διαφορετικη απο αυτην του σχολειου, δηλαδη υπαρχουν οι ιδιες σχεσεις ιεραρχιας και εντατικοποιησης (τελικα το μονο που σου προσφερει το πανεπιστημιο ειναι η αναβολη για το στρατο). Συγχροως συνεχιζεις να γεμιζεις το κεφαλι σου με τυποποιημενες γνωσεις που εχει σκοπο να υπερασπισει τις παραγωγικες διαδικασιας. Οσο για την επιστημονικη ερευνη, αυτη ειναι ανυπαρκτη στη χωρα μας και οι περιορισμενες προσπαθειες που γινονται καταληγουν παντα σε αποτυχια με την δικαιολογια οτι ειναι ασυμφορες στα χοντρα αφεντικα.

Και φτανουμε λοιπον στον πτυχιουχο φοιτητη-επιστημονα (αρχιδια επιστημονα), ενα ολοκληρωμενο πια τεχνικο ρομποτακι ετειμο να αποροφηθει σαν ειδικευμενο προσωπικο, καταλληλα εκπαιδευμενο για τις συγχρονες τεχνοκρατικες απαιτησεις. Σε περιπτωση βεβαια που στο επαγγελμα της ειδικοτητας σου υπαρχει κορεσμος,

ε, τοτε... ανοιγεις τυροπυταδικο. Αυτοι τωρα που θα κριθουν "ακαταλληλοι" αποκλειωνται απο τις ανωτατες βαθμιδες εκπαιδευσης και αναγκαστικα στρεφονται και εντασσονται στο χωρο του εργατικου δυναμικου.

Συγχρονως το θεμα της "στρατιωτικης θητειας" ειναι ενα αμμεσο σοβαρο προβλημα για τους αποφοιτους της μεσης, ανωτερης η ανωτατης εκπαιδευσης.

Οι νεοι στρατευωνται στην καλυτερη απο αποψη δημιουργικότητας και πρωτοβουλιας ηλικια. Αμμεσως μετα το μαντρι του σχολειου ο νεος φυλακιζεται στο μαντρι του στρατωνα την εποχη ακριβως που ειναι ικανος να δειξει εμπρακτα την αντιθεση του με την εμπορευματικη κοινωνια. Ετσι η υποχρεωτικη θητεια των 24 μηνων ερχεται να επισφραγισει τον εκμηδενισμο της προσωπικότητας του ατομου στερωντας του καθε ευκαιρια για πρωτοβουλια, σκεψη και δημιουργικότητα. Στο στρατο ο νεος μεσα απο τα καψονια, την τρομοκρατια και την ελειψη σεξουαλικης επαφης, γινεται ενα αβουλο ον, προθυμο να εκτελει αδιαμαρτυρητα καθε διαταγη, οσο κι αν ειναι παραλαγη. Ετσι μετα τα δυο χρονια του στρατου, το ατομο, αποστερημενο απο καθε πιθανοτητα σκεψης και πρωτοβουλιας, ειναι ετοιμο να παρει την θεση του στην κοινωνια, ενα ανθρωπινο ρομποτ χωρις αισθηματα, με μοναδικη του απασχοληση την παραγωγη, την καταναλωση, την παραγωγη, την καταναλωση.....

Εξω ομωσ απο το στρατο υπαρχει και το προβλημα της ανεργιας και της υποαπασχολησης των νεων. Χαρακτηριστικη της αγνοιας που επικρατει ειναι η αντιληψη που εχουν πολλοι μαθητες πανω στο θεμα της επαγγελματικης τους αποκαταστασης. Ετσι πολυ συχνα ακουγεται απο τα στοματα των μαθητων των ταξεων των λυκειων καποια φραση του στυλ: "Κι αν δεν μπω σε καμμια σχολη θα βολευτω σε καμμια τραπεζα". Φυσικα τελειωνοντας το σχολειο ερχονται προσωπο με προσωπο με την πραγματικοτητα και καταλαβαινουν ολοι ποσο απειχαν τα ονειρα τους απο αυτην. Πολυ συχνα οι νεοι καταληγουν να υποαπασχολουνται σαν πλασιεδες βιβλιων η σαν υπαλληλοι,

χωρις ασφαλιση και με μισθο μικροτερο του κατωτερου.

Εκτος αυτου ο παραγωγικος μηχανισμος ειναι ετσι φτιαγμενος απο το αστικο καθεστως στο θεμα της προσφορας εργατικων χειρων και της απορροφησης ωστε οι διαφορες προσπαθειες για βελτιωσεις συνθηκων εργασιας, αυξησης μισθου κλπ. με μορφη κινητοποιησεων και απεργιων εχουν σαν αποτελεσμα διαφορες κατασταλτικες μεθοδους που εχει επινοησει η εξουσια (απολυσεις-λοκ αυτ κλπ.)

Για παραδειγμα οι απολυσεις κατα το χρονικο διαστημα Αυγουστου '82 εφτασαν τις 11.330. Η ανεργια (αυτη;) ειναι ενα τεραστιο προβλημα που αντιμετωπιζει κυριως η νεολαια, και αποτελει εναν απο τους μεγαλυτερους πονοκεφαλους των κυβερνησεων που προσπαθουν να απορροφησουν αυτες τις μαζες με σκοπο να τις ελεγχουν. Η δημιουργια ανεξελεγκτων καταστασεων με κινητοποιησεις απο ανεργους οπως αυτες της Αγγλιας το 81, του Βελγιου και της Αμερικης το 82 ειχαν σοβαρες επιπτωσεις στις κυβερνησεις των χωρων αυτων.

ΒΑΣΙΛΗΣ-ΝΤΑΓΙΑΣ

ΣΤΗΛΗ
ΓΙΑ ΤΗ:

ΓΥΝΑΙΚΑ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ:
ΑΝΤΙΣΥΛΛΗΨΗ

Ξεκινώντας αυτό το κομμάτι θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν το απευθυνουμε αποκλιστικά στα κορίτσια, γιατί αφ' ενός μεν πιστεύουμε ότι το πρόβλημα δεν αφορά μόνο τις γυναίκες και αφ' ετέρου, ότι στις ηλικίες μεταξύ 12 και 17 το πρόβλημα δεν κεντραρείται στην αντισύλληψη. Το πληροφοριακό υλικό γύρω από την λειτουργία του σώματος είναι αφθονο αλλά και αυτό που αφορά την αντισύλληψη μπορεί να βρεθεί ευκόλα. Όπου υπάρχει αγνοία, είναι ηθελημενη, κατά κάποιο τρόπο. Η αμηχανία που μας κυριεύει γύρω από αυτό το θέμα (ισοδυναμο αυτής της αγνοίας) οφείλεται σε ένα σκοπιμο σαμποταζ από μερους της πολιτείας, κοινωνικής δομής και οικογενείας. Και για αυτήν την τελευταία δεν πιστεύουμε να υπάρχει κανένας που να μην ξερεί...για την παιδαγωγική της τιμωρίας, δημιουργίας ενόχων και αναστολών κλπ. Μεσα από αυτό το πλεγμα αντιμετώπισης, τα αντισυλληπτικά γίνονται ένα υπαρκτο, αλλά μάταια αφταστο σημείο. Και ας μιλήσουμε πρώτα για το προφυλακτικό η ΣΤΟΠ η κοινως καποτα. Συνηθισμένο μεσο αντισυλληψής των μπουρδελων και του αξιπρεπους συζυγικου κρεβατιου. Γνωστο παιχνιδι στα σχολικα διαλειματα, ενδυκνυομενο για μπουγελα κλπ. Διαθετει το πλεονεκτημα οτι προστατευει πολυ από τα αφροδισια και μολυνσεις, αλλά μειωνει σε μεγαλο βαθμο την ευχαριστηση της ερωτικης πραξης. Το χρησιμοποιουν και τα ζευγαρια μικρης ηλικιας στις πρώτες τους επαφες, με απαισια αποτελεσοματα. Δυσκολευομαστε πολυ να μιλήσουμε

για την πλευρα των αγοριων. Ξερούμε μόνο, ότι εμποδιζοντας την φυσιολογική ροή των υγρων που εκρινονται με τα πρώτα χαδια, δυσκολευει πολυ την εισοδο του πους στον κολπο και μπορεί να δυκολεψει μερικα αγορια στην εκσπερματωση (υπαρχουν βεβαια και τα προφυλακτικα με λιπαντικο, πουλιουνται κυριως σε φαρμακεια και αν αφαιρεσομε τα ψυχολογικα εμποδια υπερτερουν κατα πολυ από τα κοινα.) Από την πλευρα των κοριτσιων τα συμπτωματα είναι απαισια. Αν κανουν για πρώτη φορα ερωτα, είναι σχεδον αδυνατον να μπει το πους στον κολπο χωρις μια υπερβολικη βιαιη κινηση. Ο λογος παλι τα υγρα που είναι λιγα και φυσικα οι αναστολες. Όταν θα μπει, είναι σιγουρο πως θα πονεσουν, δεν θα νοιωσουν ευχαριστα και η τριβη της ερωτικης πραξης, θα τους προκαλεσει τσουξιμο και υστερα από λιγο συχνοουρια. Προτιμωτερο είναι να μην

χρησιμοποιησεται προφυλακτικο στην πρώτη σας ερωτικη επαφη, αν δεν θελετε να νοιωσετε μια συζιγικη απογοητευση(τουλαχιστον, οχι τα κοινα ΣΤΟΠ). Άλλες πολυ γνωστες για την Ελλαδα μεθοδοι είναι: 1) ο υπολογισμος της γονιμης μερας (14ης, μεση του κυκλου) και η αποχη από αυτες. 2) η διακοπτομενη συνουσια (τραβηγμα) και 3) η μεθοδος της θερμομετρησης. Εχουν ένα τεραστιο ποσοστο αποτυχιας και προσφερουν στη γυναικα το αγχος της αναμονης. Οσο δε για τη διακοπτομενη συνουσια είναι το "γαμω"! Σπασιμο νευρων, με επακολουθο την ψυχροτητα και χωρις να αποκλειει το ενδεχομενο μιας εκτρωσουλας. Η εκτρωση είναι το συνηθισμένο μεσο αντισυλληψής των Ελληνων γιατρων. Γίνεται με δυο μεθοδους. Η πρώτη και η πιο διαδεδομενη στην Ελλαδα, είναι η αποξεση, γίνεται από την 8η μεχρι

την 10η εβδομάδα της εγκυμοσύνης, μπορεί και μέχρι την 15η. Είναι η πιο επώδυνη και η πιο επικυνδίνη για τον γυναικειο οργανισμό. Η δεύτερη είναι η μέθοδος της απορροφήσης. Είναι πολύ απλή και δεν έχει τσους κινδύνους, αλλά η διάδοση της στην Ελλάδα είναι πολύ μικρή. Γίνεται από την 6η μέχρι και την 10η εβδομάδα.

Αν υποπτευεστε εγκυμοσύνη ή διαπιστώση μπορεί να γίνει μόνο μετά από 15 μέρες καθυστέρηση (εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις). Μην πάτε ποτέ πρώτα στο γιατρό, για να αποφύγετε την εκμετάλλευση ή μια ψευτική εκτίμηση. Κάντε πρώτα ένα τεστ εγκυμοσύνης. Αυτά του φαρμακείου, αν είναι αρνητικά πρέπει απαραίτητα να επαναληφθούν. Πιο καλά είναι να πάτε σε έναν μικροβιολόγο. Αν κάνετε εκτίμηση ζητήστε επιμονά από τον γιατρό σας τη μέθοδο της απορροφήσης. Ακόμα, βομβαρδίστε τον με ερωτήσεις. Ανγκάστε τον να σας δώσει πληροφορίες, μη φανείτε βολικές και νικημένες. Προκειται για το κορμί σας! Οι γιατροί στην Ελλάδα τουλάχιστον, αρνούνται να δώσουν πληροφορίες στους ασθενείς-θύματα τους. Πιέστε τους. Μετά την εκτίμηση πρέπει να παρέτε απαραίτητα αντισύλληψη

Σ' αυτό μην ακούτε κανέναν γιατρό. Πρέπει και φτάσαμε στο χάπι που είναι ένας σταθμός στις κατακτήσεις της σεξουαλικής απελευθέρωσης. Τα αντισυλληπτικά χάπια δίνονται πάντα με συνταγή γιατρού. Είναι μια σειρά από 21 χάπια που η λήψη τους αρχίζει από την 5η μέρα της περιόδου και η και τελειώνει την 28η. Έχουν μεγάλο ποσοστό επιτυχίας (98%). Αλλά προσοχή, Η διακοπή τους αυξάνει τις πιθανότητες σύλληψης μέχρι και 1 1/2 μήνα μετά. Τα πλε-

ονεκτήματα αυτής της μεθόδου είναι σημαντικά: α) σταθεροποιεί τον κύκλο στις 28-μέρες, β) ανακουφίζει από την νευρική ένταση που προηγείται της περιόδου, γ) φέρνει λιγότερους ή καθόλου οδυνηρούς σπασμούς κατά την περίοδο και δ) μεγαλύτερη απολαύση της σεξουαλικότητας.

Ακουγώνται βεβαία πολλά για τις δήθεν τρομερές παρενέργειες του και περί καρκινωγώνων, που σκοπιμά προβάλλονται από κάθε εντύπο και διάφορους ειδικούς. Οι περιπτώσεις είναι ελάχιστες και μπορεί να παρουσιαστούν σε γυναίκες που έχουν πια περάσει τα 30. Αν αισθανθήτε ποτέ κάποια ενοχλήση από το αντισυλληπτικό σας, ζητήστε από το γιατρό σας να σας αλλάξει συνταγή. Εμποδίστε τον να σας τρομοκρατήσει.

Άλλη επιτυχημένη μέθοδος αντισύλληψης (ποσοστό επιτυχίας 90-98%), που ενδύκνεται κυρίως για τις νεαρές κοπέλες, είναι το διάφραγμα. Είναι ένας κήλος λαστιχένιος κύκλος (περίπου) που τοποθετείται στο πάνω μέρος του κόλπου, και εμποδίζει το σπέρμα να φτάσει στη μήτρα. Για να είναι αποτελεσματικό όμως, πρέπει να χρησιμοποιηθεί παράλληλα με μια σπέρματοκτονο αλλοίψη και να ακολουθούνται πιστά οι οδηγίες, για τον κατάλληλο χρόνο που πρέπει να τοποθετηθεί, καθώς και για τον σωστό τρόπο. Δεν γίνεται αισθητό στην διάρκεια της συνουσίας και όπως το ταμπόν, είναι αδύνατον να εξαφανιστεί. Σκευθείτε μόνο πως η εισσόδος της μήτρας είναι σαν τη μύτη μιας βελόνας. Αν αποφά-

σισετε να το χρησιμοποιησετε, απευθυνθητε πρωτα σε εναν γιατρο για να σας δωσει το καταλληλο μεγεθος.

Τελευταια πια θα αναφερθουμε στο σπιραλ παρ'ολο που νομιζουμε πως ειναι το πιο αποτελεσματικο και βολικο μεσο. Και αυτο γιατι δεν πρεπει να χρησιμοποιηται απο γυναικες που δεν εχουν ολοκληρωσει την αναπτυξη τους. Επιγραμματικα μονο λεμε πως ειναι μικρο τεθλασμενο πλαστικο αντικειμενο που τοποθετειται απο γιατρο στη μητρα της γυναικας, με αποτελεσμα να εμποδιζει τη συλληψη.

Τελειωνοντας, θελουμε να σας ζητησουμε συγγνωμη γι την συνοπτικη αυτη παρουσιαση, αλλα διευκρινιζουμε οτι δεν μιλαμε την γλωσσα των ειδικων, δεν ειμαστε ειδικοι και δεν θελουμε να εντυπωσιαζουμε λεγοντας απλα πραγματα. Απλως εχουμε την πεποιθηση οτι για τον ερωτα και την αντι συλληψη δεν προκειται να σας μιλησουν ποτε ανοιχτα οι "ειδικοι" (αλλωστε τι ειδικοι θα ησαν αν ξεραμε ολοι τα ιδια) και οτι κατακτησουμε, θα το κατακτησουμε μονοι μας. Και μην ξεχναμε, το θεμα αφορα το σωμα μας, το δικο μας σωμα. Επιθυμια μας ηταν μια νυξη γυρω απο το θεμα, ενα γενικο καλουπι που θα μπορει να απο τελεσει μια αρχη. Γι'αυτον τον λογο εχουμε να σας προτεινουμε μερικα βιβλια που δεν περιεχουν ανακριβειες η τα παραξενα αλλαλουμ των αρθρων που βρισκονται καπου κοντα στις σελιδες μαγειρικης των "γυναικειων" περιοδικων:

1) Το κοκκινο βιβλιαρακι των μαθητων

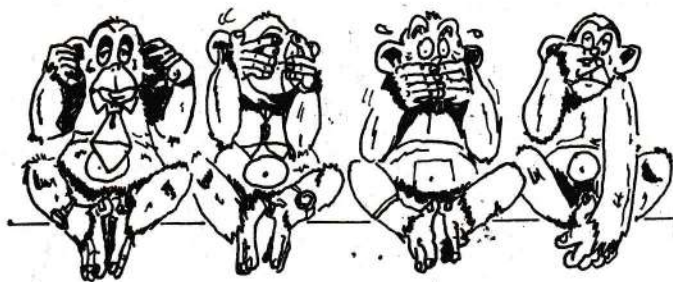
2) Η σεξουαλικη επανασταση των νεων του Βιλχελμ Ραιχ

3) Η Κλιμεντινη η τα αντισυλληπτικα, γραμμενο και οικονομιογραφημενο απο τις μαθητριες του λυκειου Μπαλζακ.

4) Εμεις και το σωμα μας, "ομαδα γυναικων" της Βοστωνης.

Και μην ξεχναμε, το σωμα μας δεν απαιτει μονο μια σιγουρη αντισυλληψη αλλα και ευχαριστηση.

Τετη.

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΑ "ΝΤΑΧΑΟΥ" ΚΕΡΚΥΡΑΣ & ΑΙΓΙΝΑΣ

Η "σοσιαλιστικη" κυβερνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ και οι "προοδευτικοι" υπουργοι του τυπου Αλεξανδρη, Μαγκκακη, Γιαννοπουλου πριν γινουν κυβερνηση εκαναν πως κοπτονταν για τους φυλακισμενους και ειχαν εξαγγελει οτι θα κλεισουν οι φυλακες της Κερκυρας και της Αιγινας, μιας και θεωρουνταν βωμος της δημοκρατιας και ακομα γιατι οι συνθηκες διαβιωσης μεσα σ'αυτες ηταν απανθρωπες.

Ομως το ΠΑ.ΣΟ.Κ ηρθε στην εξουσια και ακολουθησε την τακτικη της δεξιας (θυμηθειτε το "σοσιαλιστικο" ξυλο στις φυλακες του Κορυδαλλου στις 30/12/82).

Οταν ο Γ.Γ του υπουργειου δικαιοσυνης Ασημακοπουλος επισκευθηκε τις φυλακες της Κερκυρας προκειμενου να σχηματισει μια προσωπικη αντιληψη του θεματος, εκρινε οτι αυτα τα κατεργα ηταν αρκετα ανθρωπινα για να μενουν εκει πολιτες Β' κατηγοριας σαν τους φυλακισμενους και το μονο που θα χρειαζοταν ηταν κατι βελτιωσεις.

Ακουστηκε μαλιστα οτι εδωσε εντολες να κατασκευαστει αποχετευση, εγκατασταση θερμανσης και να επιτραπουν τηλεορασεις που μεχρι σημερα ειχαν μονο οι Απριλιανοι κρατουμενοι). Τι αλλο θα μπορουσε να θελει ενας φυλακισμενος απο μια τηλεοραση και μια σομπα, σε ενα κελλι χωρις παραθυρα; Τιποτα...

Τι εκσυγχρονισμος θα μπορουσε να γινει σ'ενα τετοιο απανθρωπα χτισμενο αρχιτεκτονικα κτιριο; (Ας σημειωθεί οτι ο αρχιτεκτονας του οταν το ειδε τελειωμενο αυτοκτονησε...φανταστειτε οι φυλακισμενοι...).

ΟΣΟ ΕΞΥΠΝΟΣ ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ ΠΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΕΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ,

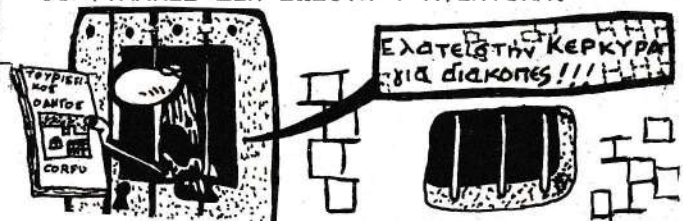
ΟΣΟ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ,

ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟ ΞΕΡΟΥΝ ΚΑΙ ΘΑ ΞΕΡΟΥΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΑΠΟΔΡΑΣΟΥΝ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΑΠΟΔΡΑΣΟΥΝ,

ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΕΣΤΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ.

ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΔΕΝ ΣΩΖΟΥΝ Τ'ΑΦΕΝΤΙΚΑ.

Σχετικά με την εργασία

Σικάγο 1η Μαΐου 1886: Οι εργατές σκοτώνονται στους δρόμους. Ο λόγος; Ζήτησαν, απαιτήσαν την καθιέρωση των εργατικών συμβουλίων, την μείωση της εργασιακής μέρας και την κατάργηση της μισθωτής εργασίας; γεγονότα που σήμερα λίγοι τα θυμούνται.

Σήμερα 97 χρόνια μετά η διάρκεια της εργασίας-και η λεηλασία της ζωής-καπου χαμηλά στο ευχολογίο των εργατικών "αγώνων".

Το ισοπέδωμα, το στριμωγμά, η προσαρμογή, η ευθυγραμμισή προς την Ε.Ο.Κ. περιλαμβάνουν τα πάντα εκτός από τη διάρκεια της εργασιακής μέρας, ενώ οι εργατές της Ρηνανίας επιβάλλουν την εβδομάδα των 35 ωρών.

Και ενώ στη Γαλλία ήταν το κυριώτερο αίτημα των εργατικών αγώνων από το '79 ο ελληνικός συνδικαλισμός είτε εξυμνεί ακόμα την κατάκτηση του 8ωρου είτε διεκδικεί-πλατωνικά-εβδομάδα 38 ωρών.

Η ολή διεργασία της υπόθεσης κανονίζεται θεωρητικά από έναν παραγωγό, την παραγωγικότητα της εργασίας, η οποία από το 1919 που καθιερώθηκε το 8ωρο (!!!) ως σήμερα, έχει πολλαπλασιαστεί-σε πολλούς τομείς έχει 20πλασιαστεί, 50πλασιαστεί κ.ο.κ.-αλλά το ωράριο εργασίας παραμένει ανεπαφός σχεδόν. Τόση είναι η αλλοτρίωση, η νάρκωση και η εξαγορά του εργαζομένου από την κατανάλωση, που τα εργατικά κινήματα συμβιβάζονται με αυτή τη δολοφονία,

Ο Σαρλώ μπορεί να ήταν άστειος στις σκηνές εκείνες των "μοντερνών καιρών" αλλά ο 50άρης Ρενε χ., ο εργατής στην αλυσίδα των εργοστασίων Ρενώ στο φλέν κοντά στο Παρίσι, δεν ήταν καθόλου άστειος. Διεθτέτε για την επικοινωνία του λίγες εκατοντάδες λέξεις και 5-10 φράσεις-κλίσε με αορίστα επιφωνήματα για όλα περιπου τα συμβαινόντα στον κόσμο, ετρωγε και αποκοιμιόταν σε 10 λεπτά μπροστά στη τηλεόραση.

συνεχεια: σελ 31

Το Μάη του 68 μέσα στην αστραπή μιας ανοιξής αργοπορημένης, με τη νεολαία μεθυσμένη, με ατ εργοστάσια κατεχομένα από τους εργατές, ο Ρενε καθόταν και βαριόταν.

-Τι λες Ρενε, δεν είναι καιρός να καταργηθεί η αλυσίδα;

-Ότι πει η ΣΕ-ΖΕ-ΤΕ, ότι πει το κομμα. Το κομμα ειπε όχι. Δεν ήταν καιρός λείει και να η Σοβιετική Εγκυκλοπαίδεια που μας μιλάει για "μαζικό εργατικό ηρωισμό" για τις "ομάδες κομμουνιστικής εργασίας" την εργασία σαν "υπόθεση τιμής", την "σοσιαλιστική αμύλλα".

Τι είναι η σοσιαλιστική αμύλλα; Την απάντηση, μας την δίνει η "Πραβδα" της 26/12/1973: "Στο εργοστάσιο μας επεξεργαστικάμε και βάλαμε σε εφαρμογή καινούργιους κανόνες σοσιαλιστικής αμύλλας. Έτσι εάν ένας εργατής απουσιάσει χωρίς λόγο, για ολοκλήρο το συνέρ-

γέτω στο οποίο ανήκει, κοβώνται τα πριμ "Πραβδα" 14/11/73:

"Μερικοί συντροφοί θα ήθελαν ο εργατής να είναι δεμένος στο εργοστάσιο για μια μεγάλη περίοδο, αφού η ειδικεύση του συνεπαγεται μεγάλα έξοδα. Άλλοι θα ήθελαν να παρθούν μέτρα οικονομικών κυρώσεων για τους τεμπεληδες. Αλλά έχουμε κιολας ένα σωρό μέτρα στη διάθεση μας: αναστολή του 13ου μισθού, των μηνιατικών πριμ και της ετησίας αδειας".

"Πραβδα 4/12/73:

"Ποια νομίμα μέσα διαθέτουμε εναντίον των κοπανατζηδών; Ο ενοχος υποχρεούται να πληρώσει ένα προστιμό, χάνει το μηνιατικό πριμ, έπειτα τον 13ο μισθό του. Υποχρεούται να δώσει εξηγήσεις μπροστά στη συνέλευση των εργατών, καταγγέλεται στον τυπο..."

Και αν δεν γίνει τίποτα ούτε με το συμβούλιο, ούτε με τις κυρώσεις;

Τότε νομιζω, πρέπει να στείλουμε τους ανθρώπους αυτούς να υποβληθούν σε αναγκαστική ιατρική θεραπεία ή να τους παραδώσουμε στη δικαιοσύνη για αρνήση εργασίας"

Θυμήσου τον Μαρξ, θυμήσου τον Πωλ Λαφαργκ το "Κεφαλαίο" του πρώτου, "το δικαίωμα στη τεμπελία" του δεύτερου. Αν το κεφα-

λαίο συγκλονίσε τη Δυτική σκεψη-οικονομική-κοινωνιολογική αλλά και φιλοσοφική αν επηρέασε την ιστορία, είναι γιατί αποκαλύψε σ' όλους το φριχτό μεγαλείο την εκβιομηχανιση και την "πρωταρχική συσσωρευση". Η περιβόητη "ελευθερη", (μισθωτη) εργασία, ήταν καταναγκαστική, επιβλήθηκε μεθοδικα, σχεδιασμενα με τη βία και την ερημωση, ακομα και με το νομο, με το βουρδουλα και την αγχονη. Ποινες μαστιγωσης και σε υποτροπη απαγχονισμού καθιέρωσε η Ελισαβετ για τους πλανητες, ζητιανους, ανεργους αν κανενας δεν τους επαιρνε αμισθους στη δουλεψη του.

Η 16ωρη-18ωρη εργασία ακομα και για τα παιδια των 16 χρονων ήταν το θεμελιο στο επος της βιομηχανιας.

Σ' ενα ελάσματοποιείο απου η εργασιμη μερα ονομαστικα διαρκουσε απο τις 6 το πρωι μεχρι τις 5:30 το βραδυ, ενα παιδι εργαζοταν καθε βδομαδα 4 νυχτες τουλαχιστον ως τις 8 το βραδυ της επομενης επι 6 μερες...

Ενα αλλο, 9 χρονων, εργαζοταν πολλες φορες τρεις δεκατετραωρες βαρδιες και σε ηλικια 10 χρονων 2 μερες και 2 νυχτες συνεχεια..."

(Ερευνα για την παιδικη εργασία, 1866)
Ενας αμφισβητίας του '68 θα πει γι' αυτα:

"Όταν ο Μαρξ προκαλεσε εκρηξη με το "κεφαλαίο", δεν ήταν γιατί είχε διαβάσει τους κλασικούς οικονομολόγους, αλλά οι συγχρόνοι θεωρητικοί μας διαβάζουν Μαρξ. Ο οποίος υπηρξε μεγάλος, γιατί ήταν από τους ελαχιστούς στοχαστές που διαβάσαν τις εκθέσεις της επι-

τροπής ερευνας για την παιδική εργασία και με αυτό μετρησε την αξία ολης της προηγούμενης γνώσης".

Ντροπή στους προλεταριους! φωναζει ο Λαφαργκ. Ντροπή στους γιους της Γαλλικής επανάστασης που τους διεφθειρε το δόγμα της εργασίας, η θρησκία της εργασίας. Ντροπή στους Γάλλους επαναστάτες του 1848 που εκάναν επαναστατική αρχή το "Δικαίωμα" στην εργασία" και δεχτήκαν σαν κατακτηση το 12ωρο.

Καλύτερα να εσπερνάν χολερα, να δηλητηριαζάν τις πηγες, παρά να ορθωνάν μια φαμπρική αναμεσα σε αγροτικό πληθυσμο. Ήπαστε τη δουλειά της φαμπρικής και αντίο χαρά, υγεία, λευτερία, αντίο καθετί που κάνει τη ζωή ωραία και αξία να την ζει κανείς.

Ο Πωλ Λαφαργκ ήταν ο ιδρυτής του εργατικού κομματος της Γαλλίας, μέλος του γενικού συμβουλίου της διεθνούς απ' τα 20 χρόνια του, και αγωνίστηκε ακουραστά ως τα 70 του: Το 1911. Τότε πήγε με την γυναίκα του Λωρα (κόρη του Μαρξ) στην Ισπανία και αυτοκτονήσαν μαζί, όπως είχαν αποφασίσει να οι πιστοί στις ιδέες τους για την ομορφία και την αξιοπρέπεια της ζωής.

Ο άνθρωπος που πέθανε εθελοντικά "πριν παραλυσεί από τα γηρατεία η ενεργητικότητα του" όπως εγραψε, ήταν ο επαναστάτης που ζήτησε ωστόσο το "δικαίωμα στην τεμπελία" για όλους, ο προφήτης της-3ωρης το πολύ εργασιμής μερας.

Αν και ο Λενιν τον χαρακτήρισε σαν "ένα από τους πιο προικισμένους και βαθείς δασκάλους του μαρξισμού", το έργο του αγνοήθηκε, κρυφτήκε, σκεπαστήκε από σιωπή.

Τα λόγια του δεν βόλευσαν κανεναν, σε ανατολή και δύση, κανένα (με μικρή ή με γαλή εξουσία) εκτός από την ανθρωπότητα. Χρειαστήκαν 70 χρόνια για να κάνει η εργατική τάξη το 12ωρο, 8ωρο, (1919) και σήμερα, αλλά 60 χρόνια ακομα μπροστα, θα επρέπε να είμαστε κατ' αναλογία χρονική

ΣΤΗΛΗ

Για
την

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Το 1854, ο Μεγάλος Αρχηγός στην Ουασιγκτον (ο Φρανκλιν Πηρς, Προεδρος των Ενωμένων Πολιτειών) προτείνει να αγοράσει μια μεγάλη ζώνη από τις εκτάσεις των Ινδιανών, και υποσχέθηκε να δημιουργήσει μια περιοχή ελεγχόμενης εγκα-

τάστασης για τον Ινδιανικό λαό. Η απάντηση του Αρχηγού των Ινδιανών Σηατλ, που δημοσιεύουμε ολοκληρή, θεωρήθηκε ως η πιο ωραία και πιο ουσιαστική διακήρυξη που έγινε ποτέ για το περιβάλλον.

ΟΤΑΝ ΕΝΑΣ 'ΑΓΡΙΟΣ,...ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙ

"Πώς μπορείτε να αγοράσετε ή να πουλήσετε τον ουρανό ή την ζεστασία της γης; Η ιδέα μας φαίνεται περιεργή. Επειδή ακριβώς δεν μας ανήκουν η όρεξη του αέρα και η διαύγεια του νερού, πώς είναι δυνατόν να τα αγοράσετε; Κάθε κομματάκι αυτής της γης είναι ιερό για το λαό μου. Κάθε βελόνα του λαμπρού πευκού, κάθε αμυγδαλή κοίτη ποταμού, κάθε κομματάκι ομίχλης μέσα στα σκοτεινά δάση, κάθε ξέφυτο και κάθε βουίσμα εντόμου είναι ιερό στη μνήμη και στην εμπειρία του λαού μου. Οι χυμοί που τρέχουν μέσα στα δέντρα μεταφέρουν τις μνήμες του ερυθροδερμού λαού. Οι νεκροί των λευκών ανθρώπων ξεχνάνε τον τόπο που γεννήθηκαν, όταν πάνε περπατώντας μέσα στα αστρα. Οι δικοί μας νεκροί δεν ξεχνούν ποτέ αυτή την υπεροχή γης, γιατί είναι η μητέρα του ερυθροδερμού ανθρώπου. Είμαστε ένα μέρος της γης, κι αυτή πάλι ένα κομμάτι από μας. Το ελάφι, το αλόγο, ο μεγάλος αετός είναι οι αδερφοί μας. Τα ευωδιαστά λουλουδιά είναι οι αδερφές μας. Τα βραχιά στους λόφους, το πράσινο χρώμα των λιβαδιών, η ζεστασία του πόνεου και ο άνθρωπος, όλα ανήκουν στην ίδια οικογένεια. Γιαυτό και όταν ο Μεγάλος Αρχηγός στην Ουασιγκτον μας παραγγέλνει ότι θέλει να αγοράσει τη γη μας ζητάει πολλά από μας. Ο Μεγάλος Αρχηγός μας παραγγέλνει ότι θα μας εξασφαλίσει ένα μέρος έτσι που να μπορούμε να ζήσουμε άνετα μεταξύ μας. Θα γίνει ο πατέρας μας και μεις τα παιδιά του. Θα σκευτούμε λοιπόν, την προσφορά του για να αγοράσει

τη γη μας. Αλλά δεν θα είναι κι ευκολό. Γιατί αυτή η γη είναι για μας ιερή. Αυτό το πεντακάθαρο νερό που κυλά στα ρυακία και στα ποτάμια δεν είναι μόνο νερό αλλά και το αίμα των προγόνων μας. Αν σας πουλήσουμε την γη, πρέπει να θυμάστε ότι είναι ιερή και ότι κάθε αντανάκλαση στο καθαρό νερό των λιμνών μιλά για τα γεγονότα και τις μνήμες του λαού μου. Ο ψιθύρος του νερού είναι η φωνή του πατέρα του πατέρα μου. Τα ποτάμια είναι τα αδέρφια μας, σβήνουν την δίψα μας. Τα ποτάμια μεταφέρουν τα κανώ μας και τρέφουν τα παιδιά μας. Αν σας πουλήσουμε τη γη μας, πρέπει στο εξής να θυμάστε, και να διδάσκετε τα παιδιά σας, ότι τα ποτάμια είναι αδέρφια μας, και δικά σας αδέρφια, και πρέπει να δείχνετε στο εξής σε αυτά τα ποτάμια την τρυφερότητα που θα δείχνατε στον αδερφό σας. Ξέρουμε ότι ο λευκός άνθρωπος δεν καταλαβαίνει τα ήθη μας. Ένα κομμάτι γης μοιάζει σ'αυτόν με ένα οποιοδήποτε άλλο κομμάτι, γιατί είναι ένας ξένος που έρχεται μέσα στη νύχτα και παίρνει από τη γη αυτό που έχει ανάγκη. Η γη δεν είναι αδερφός του, αλλά ο εχθρός του, και μόλις την κυριεύσει πηγαίνει μακρύτερα. Εγκάτα λείπει τους τάφους των προγόνων του, και αυτό δεν τον ενοχλεί. Παιρνει τη γη από τα παιδιά του, και αυτό δεν τον ενοχλεί. Ο τάφος των προγόνων του και η κληρονομία για τα παιδιά του πέφτουν στη λήθη. Συμπεριφέρεται στη μητέρα του, τη γη, και στον αδερφό του, τον ουρανό, σαν να ήταν

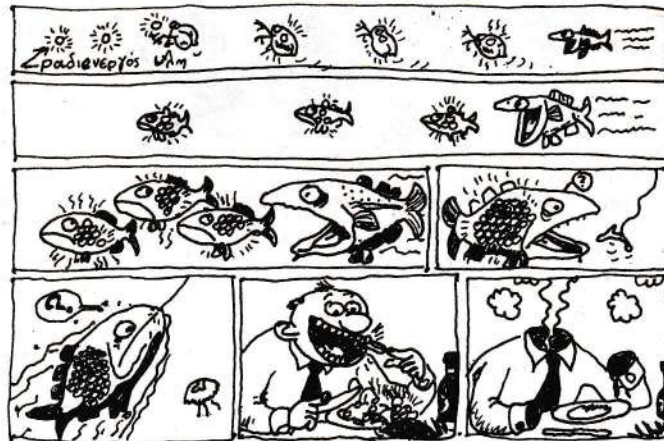
πραγματα που αγοραζονται, που λεηλατουνται, που πουλιουνται οπως τα προβατα η τα λαμπερα μαργαριταρια. Η απληστια του θα καταβροχθισει τη γη και δεν θ'αφσει πια της παρα μια ερημο.

Δεν ξερω τιποτα. Τα ηθη μας ειναι διαφορετικα απο τα δικα σας. Η οψη των πολεων σας προξενει κακο στα ματια των ερυθροδερμων ανθρωπων. Αλλα αυτο μπορεί να γινεται γιατι ο ερυθροδερμος ειναι αγριος και δεν καταλαβαινει.

Δεν υπαρχει ενα ειρηνικο μερος στις πολεις των λευκων ανθρωπων. Δεν υπαρχει τοπος οπου μπορείς να ακουσεις τα φυλλα που αναπτυσσονται την ανοιξη η το θροισμα των φτερων καποιου εντομου.

Αλλα μπορεί να γινεται έτσι, γιατι ειμαι αγριος και δεν καταλαβαινω. Ο θορυβος των πολεων φαινεται μονο να προσβαλλει τα αυτια. Και τι ενδιαφρον υπαρχει πια στο να ζεις, αν δεν μπορείς να ακουσεις τη μοναχικη φωνη του κοκκινολαιμη η τις συζητησεις των βατραχων στα ελη τη νυχτα. Ειμαι ενας ερυθροδερμος και δεν καταλαβαινω. Ο Ινδιανος προτιμα τον γλυκο ηχο του αερα, που ξεπετιεται πανω απο τα ελη και τη μυρωδια του ιδιου του ανεμου πλυμενου απο τη βροχη του μεσημεριου η αρωματισμενου απο τα κουκουναρια του πευκου.

Ο αερας ειναι πολυτιμος για τον ερυθροδερμο, γιατι ολα ταπραγματα μοιραζονται την ιδια αναπνοη-τα ζωα, τα δεντρα, ο ανθρωπος μοιραζονται την ιδια ανασα. Ο λευκος ανθρωπος δεν φαινεται να δινει σημασια στον αερα που αναπνει. Σαν ενα ανθρωπο που θελει πολλες μερες για να πεθανει, ειναι αδιαφορος για την δυσσομια. Αλλα, αν σας πουλησουμε τη γη μας, πρεπει να θυμαστε οτι ο αερας μας ειναι πολυτιμος, οτι ο αερας μοιραζεται το πνευμα του με ολα αυτα στα οποια δινει

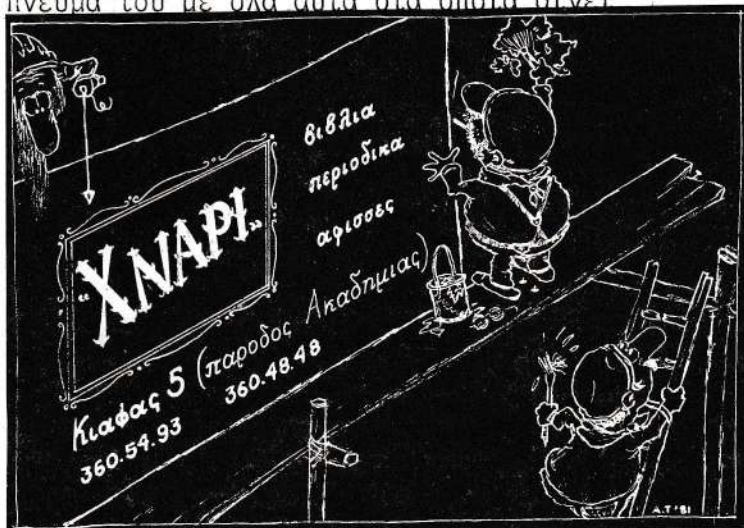

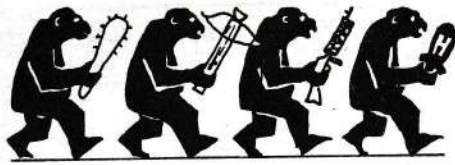
τη ζωη. Ο ανεμος που εδωσε στον παππου μου την πρωτη του αναπνοη πηρε και τον τελευταιο του αναστεναγμο. Και αν σας πουλησουμε τη γη μας, πρεπει να τη διαφυλαξετε και να τη διατηρησετε ως ιερη, ως ενα τοπο οπου ακομα κι ο ανθρωπος ο λευκος μπορεί να παει και να γευτει τον αερα που γλυκαναν τα αγριολουλουδα των λιβαδιων.

Εξεταζουμε λοιπον την προσφορα σας για να αγορασετε τη γη μας. Αλλα, αν αποφασισουμε να τη δεχτομε, θα βαλω εναν ορο: ο λευκος ανθρωπος θα πρεπει να συμπεριφερεται στα ζωα αυτης της γης οπως και στα αδερφια του.

Ειμαι ενας αγριος και δεν γνωριζω αλλον τροπο ζωης, ειδα καπου 1000 αγριοβουβαλα να σαπιζουν στο λιβαδι, εγκαταλειμενα απο τον λευκο ανθρωπο, που τα ειχε χτυπησει με ενα τραινο που περνούσε απο εκει. Ειμαι ενας αγριος και δεν καταλαβαινω πως το σιδερενιο αλογο που καπνιζει μπορεί να ειναι πιο σημαντικό απο το αγριοβουβαλο, που δεν το σκοτωνουμε παρα μονο για να τραφουμε.

Τι ειναι ο ανθρωπος χωρις τα ζωα; Αν εξ αφανιζονταν ολα τα ζωα, ο ανθρωπος θα πεθαινε απο μια μεγαλη πνευματικη ερη-

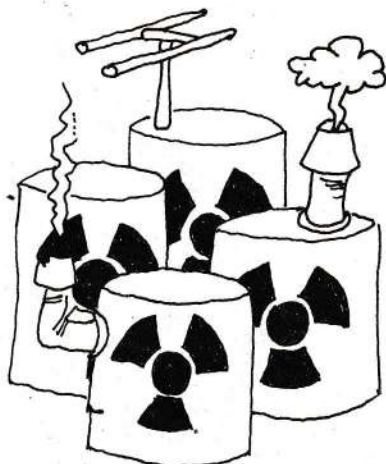

μια. Γιατι αυτο που συμβαινει σημερα στα ζωα, σε λιγο θα συμβαινει και στον ανθρωπο. Ολα τα πραγματα ειναι αλληλενδετα.

Πρεπει να διδαζεται στα παιδια σας οτι το χωμα που πατουν εχει γινει απο τις σταχτες των προγονων μας. Για να σεβονται τη γη, πειτε στα παιδια σας οτι ειναι εμπλουτισμενη απο τις ζωες μας, τις ζωες της φυλης μας. Διδαξτε τα παιδια σας αυτο που διδαξαμε κι εμεις στα δικά μας, οτι η γη ειναι η μητερα μας, οτι συμβαινει στη γη συμβαινει και στους γιους της. Οταν οι ανθρωποι περιφρονουν το χωμα, περιφρονουν τον ιδιο τον εαυτο τους.

Ξερούμε τουλαχιστον αυτο: η γη δεν ανηκει στον ανθρωπο. Ο ανθρωπος ανηκει στη γη. Αυτο το ξερούμε. Ολα τα πραγματα ειναι αλληλενδετα οπως το αιμα ενωνει μια οικογενεια. Ολα τα πραγματα ειναι αλληλενδετα. Οτι συμβαινει στη γη, συμβαινει και στους γιους της γης. Δεν ειναι ο ανθρωπος εκεινος που υφανε το νημα της ζωης: ειναι μονο μια κλωστη. Οτι κανει στο νημα το κανει και στον εαυτο του.

Ακομα κι ο λευκος ανθρωπος που ο θεος του κανει περιπατο και μιλαει μαζι του οπως δυο φιλοι που ειναι μαζι, δεν μπορει να απαλλαγει απο την κοινη μοιρα. Βεβαια, ιως ειμαστε αδερφια. Αυτο θα το δουμε. Ενα πραγμα που ξερούμε εμεις (και που ο λευκος ανθρωπος θα ανακαλυψει ιως καποτε) ειναι οτι ο θεος μας ειναι ο ιδιος θεος. Ιως να σκεφτεστε

να τον αποκτησετε τωρα, οπως θελετε να αποκτησετε τη γη μας, αλλα δεν μπορειτε. Ειναι ο θεος του ανθρωπου, και το ελεος του ειναι το ιδιο και για τιν λευκο και για τον ερυθροδερμο ανθρωπο. Αυτη η γη του ειναι πολυτιμη, και το να βλαψει τη γη, ειναι σαν να δειχνει περιφρονηση για τον δημιουργο. Ο λευκος θα εξαφανιστει κι αυτος, ιως γρηγοροτερα απο τον ερυθροδερμο και τις αλλες φυλες. Μολυνετε το κρεβατι σας, και μια νυχτα θα παθετε ασφυξια απο τα ιδια σας τα απορριμματα. Πεθαινοντας ομως θα ακτινοβολησετε με ενταση, εξαιτιας της δυναμης του θεου που σας εφερε σ' αυτην τη γη και που,

απο καποια ιδιαιτερη προθεση, σας εκανε να κυριαρχησετε σ' αυτην και τον ερυθροδερμο ανθρωπο. Αυτη η μοιρα ειναι ενα μυστηριο για μας, γιατι δεν καταλαβαινουμε πως οταν ολα τα αγριοβουβαλα αζοντωνονται, τα αγρια αλογα δαμαζονται, οι αποκρυφες γωνιες του δασους μολυνονται απο τους ανθρωπους και η οψη των λοφων που ειναι γεματη απο λουλουδια ασχημαινει απο τους γιους που μιλουν. Που ειναι η λοχημη; Εξαφανισμενη. Που ειναι ο αετος; Εξαφανισμενος. Το τελος της ζωης ειναι η απαρχη της επιβιωσης.

Μεταφραση: Βενετια Κουσια

κυκλοφορησε

ΤΟ

ΚΡΑΞΙΜΟ ΝΟ 4

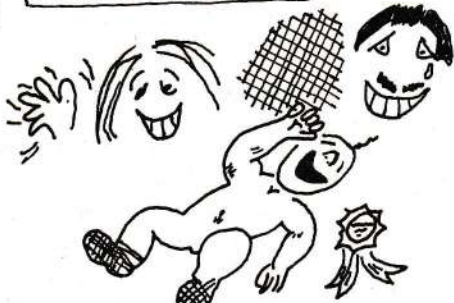
τρεξτε!

ΣΕΛΙΔΑ COMIX

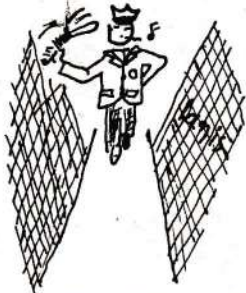
του Janis

Το νιώθω...
Τώρα θά βρω...
και έχω πολλά
να υμνώω...

ΣΙΓΟΥΡΑ ΘΑ ΜΑΙ
ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΟ ΜΟΡΟ

ΘΑ ΓΙΝΩ ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ

ΟΛΟΙ ΘΑ ΜΙΛΑΝ Μ'ΑΓΑΠΗ
ΓΙΑ ΜΕΝΑ

ΣΙΓΟΥΡΑ ΘΑ ΓΙΝΩ ΗΡΩΑΣ

ΘΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΕ ΚΑΙ ΘΑ
ΚΑΝΕ ΠΟΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΙΣΣΕ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΚΟΥΤΟ ΝΑ
ΤΑ ΕΚΕΦΤΟΜΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ, ΕΓΩ
ΕΝΑ ΣΠΕΡΜΑΤΟΖΩΑΡΙΟ, ΑΛΛΑ
ΟΤΑΝ ΒΡΩ ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΣΑΡΙΟ
ΤΟΤΕ ΟΛΑ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑ-
ΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΙΜΑΙ ΕΤΟΙΜΟ, ΑΝ ΟΛΑ
ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ ΣΤΗ ΜΗΤΡΑ,
ΤΟΤΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΟΥ
ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΣΤΟ ΕΧΟΛΕΙΟ ΘΑ'ΜΑΙ
Ο ΠΡΩΤΟΣ

ΚΑΙ ΘΑ ΚΑΝΩ ΛΕΦΤΑ

ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ ΠΙΛ ΒΥΤΧΙΕΜΕΝΟΣ
ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΘΡΗΝΟΥΣ ΤΩΝ
ΑΙΩΝΩΝ ΜΟΥ

ΜΑ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ
ΓΡΑΦΤΟ...

ΤΟΝ ΜΙΣΩ ΑΥΤΟΝ
ΤΟΝ ΤΥΠΟ ΜΕ
ΤΗΝ "ΠΡΕΙΝΗ" ΤΟΥ

Janis

αποπειρα για "λογοτεχνικη στηλη"

ΕΡΩΤΙΚΟ Νο1

Το αθροισμα των μαζων των σταλων της βροχης στο διαστημα ενος λεπτου, ειναι αναλογο με τη μελαγχολια που με πλακωνει εκεινη τη στιγμη και αντιστροφως αναλογο προς το τετραγωνο των ηλιθιων φατων που περνανε βιαστικα κατω απο το παραθυρο μου. Παιρνω μια οποιαδηποτε ομπρελα και βγαίνω εξω στο δρομο. Ο ουρανος ειναι χλωμος και μαυρος και αραχνος, οπως περυσι την 28η Οκτωμβριου τοτε που παρελ-αυναν οι αστυνομικοι μπροστα απο το κτιριο της βουλης. Γεματος αγανακτηση ξαναμπαινω στο δωματιο μου, πεταω κατω την οποιαδηποτε ομπρελα και πλησιαζω το παραθυρο. Εκατομμυρια μπατσοι παρελαυνουν μπροστα απο το παραθυρο μου και ο θεος αγανακτισμενος αποφασιζει να καταστρεψει τη γη.

Φωτης Παπαδοπουλος

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΔΑΔΕΛ

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ

καθε μηννα; καθε μηννα

Νεκρα καλωδια.
Βουλωμενα στοματα.
Βλεφαρα αρρωστα, βαρια.
Ηλιε, συντροφε, εισαι δικος μας.
Το βλεμα μας δεν θα υποκυψει.
Ο αερας θα συνεχισει αιωνια να κανει
ερωτα με τα μαλλια μας.
Αστους αυτους. Τους ψευτες.
Με τα νεκρα, απνοα βλεφαρα.
Αυτοι, δε βγαζουν ηχο σα γελουν.
Αυτοι, αυτοκτονουν καθε στιγμη.
Ηλιε, φως, αγκαλιασε μας, καψε μας.
Μονη μας ελπιδα, μονη λυση, ο ερωτας,
φωτια και αερας.
Νικητηρια μουσικη ν'αντηχει.
Μυστηριωδεις λαμψεις να ξυπνουν στα
μυαλα μας.
Ξεφρενα χρωματα να μεταβαλλονται σ'ε-
ρηκτικα λουλουδια.
Ηδονες συνεχεις κι επωδυνες να μας
κυκλωνουν, να μας κατεχουν, να μας
σκοτωνουν.

Πελεκημενα μαρμαρα να σωριαζονται κατω
απο τη δυναμη του παιδικου χαμογελου..
Οι ιδρωμενες ηλιαχιτιδες να σβηνουν αν-
τικριζοντας το φως των νεανικων κορ-
μιων που χαιδευονται ελευθερα, παρ-
θενικα για παντα.
Οι νεκροι να πετουν απο πανω μας δικοι
μας, αγαπημενοι, γνωριζοντας πως δεν
υπαρχει κολαση.
Τα τραυματα των οδοφραγματων να γιατρευ-
ονται μ'ενα φιλι.
Οι νυχτες να ναι ελευθερες κι ηλιολουστες
μ'ηλιους μικρους τα ματια μας.
Θα φτασουμε σ'αυτα.
Το ξερω.
Αστους αυτους. Τους ψευτες.
Αστους να νεκρωνονται, να χτιζουν μονοι
τους την κολαση, να κανουν μαυροασπρα
τηλεοπτικα ονειρα.
Αστους αυτους...κι αγκαλιασε με.

Λαμπρινη Θωμα
(απο τη συλλογη: "τονοκιχλασωμα")

Ο ΤΟΙΧΟΣ

(Ενας μισογκρεμισμένος τοίχος, μια βαρεια σκουριασμένη από τον χρόνο, κλειστη πορτα και πλήθος αναστατωμένο...)

Τον είδα! Εφυγε τρεχοντάς!

- Πάνω στην ταραχη του δεν σκεφτηκε να καλυψει τα αιμοτυπώματα του!

- Ναι, διακρινονται καθαρα. Ίσως να σκεπαστηκαν λιγο απο την σκονη και τα πεσμενα τουβλα, αλλα διακρινονται καθαρα.

- Ναι τα ιδια ακατανοητα σημαδια, που αφηνει πισω του, καθε φορα που επιτιθεται στον τοιχο.

- Την πορτα! Να φυλαζουμε την πορτα!

- Δεν υπαρχει λογος. Είναι χτυπημενος. Τον είδα που παραπατουσε. Δεν εχει ελπιδες. Να,δες εδω!

- Αιμα!

- Αιμα;

- Ναι εγραψε με το αιμα του την λεξη "αιμα".

- Είναι λοιπον τρελος;

- Ναι, σας λεω. Τον είδα με τα ματια μου χτυπουσε με μανια τις γροθιες του στον τοιχο και εβγαζε αναρθρες κραυγες ανακατεμενες με ακατανομαστες εκφρασεις.

- Έτσι είναι, οπως τα λεει. Τα μαλλια του αχτενιστα εφταναν μεχρι το στηθος. Τα ματια του ειχαν μια περιεργη βαθεια κοκκινη αποχρωση.

- Όταν εφυγε, κρατουσε με τα χερια του την ανοικτη πληγη που ειχε στο προσωπο. Η κινηση του γενικα ειχε εστερειτο ρυθμου και μετρου!

- Σχιζοφρενης. Αυτο είναι... σχιζοφρενης!

- Αμφισβητίας, αναρχικος!

- Μή δημιουργείτε εντυπώσεις, ηρεμηστε.

- Η Μοναδα Πνευματικης Αποκαταστασης!

- Επιτελους, ηρθανε.

- Ηρεμηστε, ηρεμηστε, ειμαστε κυριοι της καταστασης!

- Τον παρακολουθουμε πολυ καιρο τωρα.

Εχει βεβαια παραξενες αντιδρασεις, αλλα δεν εχει εξελιχθει ακομα στο επιπεδο της ακραιας παραφροσυνης. Με την καταλληλη θεραπεια θα ηταν δυνατον να επιστρεψει στην φυσιολογικη κατασταση.

(Ξαφνικα οι φωνες δυναμωνουν. Ολοι δειχνουν στην ιδια κατευθυνση...)

- Εκει! Νατος!

- Ερχεται προς τα εδω! βοηθεια!

- Εχει δεσει στο λαιμο του ενα σκοινι...

- Είναι γυμνος! Αισχος! Αισχος! Μας δειχνει τα γεννητικα του οργανα.

- Να τον λυντσαρουμε!

- Όχι στους βεβηλωτες των εθιμων μας.

- Σκασμος! Σκασμος! Μην εξαγριονετε. Δεν δειχνει επικινδυνος.

- Κυταξτε τον, προχωρει σιγα-σιγα... κυτα γυρω του...

- Κατι ψαχνει!

- Πλησιαζει την πορτα. Προσοχη!

- Την ανοιξε πιαστε τον. Είναι παραφρων!

- Πηδηξε, πηδηξε!

- Πηδηξε;

- Εξαφανιστικε στο κενο.

- Να σιγουρευουμε. Τετοιες καταστασεις είναι ακρωσ επικινδυνες.

- Μα πεστε μας επιτελους, τι εγινε;

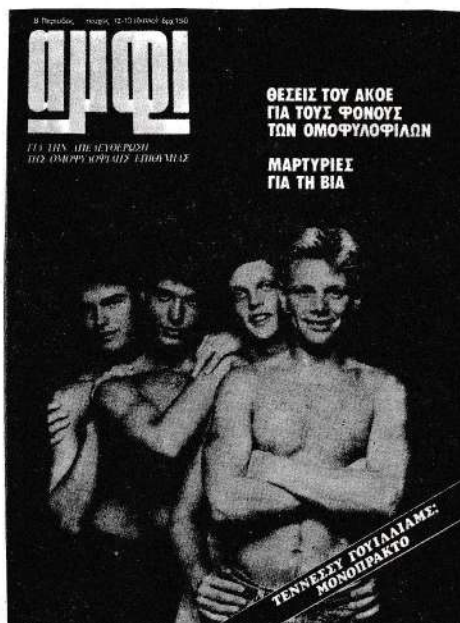
- Ηρεμηστε, ολα τελειωσαν, πισω στις δουλειες σας, η ταξη αποκατασταθηκε απο μονη της. Ηταν ενα απροσαρμοστο ατομο που απλως δεν μπορεσε να αφομοιωθει απο το συστημα.

Η ταξη επικρατησε!

Γρηγορα πισω στις δουλειες σας. ΓΡΗΓΟΡΑ

Γιαννης Βασταρδης.

(Το κειμενο αυτο αναδημοσιευτηκε απο το περιοδικο "προεξοχη" Γεναρης 80)

Η ΔΙΕΘΝΗΣ

Η Διεθνής γραφτηκε το 1871 απο τον Ευαγγελο Ποτιε και εκδοθηκε για πρωτη φορα το 1894 απο τον Γκοσσελεν, που καταδιωχθηκε για την εκδοση αυτη, σαν υποκινητης σε σταση και καταδικαστηκε σε ενα χρονο φυλακη και 100 φραγκα προστιμο. Μεταφραστηκε στα ελληνικα απο το Ρηγα Γκολφη το 1921

Εμπρος της γης οι κολασμενοι
Της πεινας σκλαβοι εμπρος, εμπρος,
Το δικηο απ'τον κρατηρα βγαινει
Σαν βροντη σαν κεραυνος.
Φτανουν πια της σκλαβιας τα χρονια
Ολοι εμεις οι ταπεινοι της γης
Που ζουσαμε στην καταφρονια
θα γινουμε το παν εμεις.

Θεοι, αρχοντοι, βασιλιαδες
Με πλανα λογια μας γελουν
Της γης οι δουλοι και οι ραγιαδες
Μοναχοι τους θα σωθουν.
Για να λειψουν πια τα δεσμα μας
Για να παψει πια η κλεψια
Να ιδουνε πρεπει τη γροθια μας
Και της ψυχης μας τη φωτια.

Εμπρος μοναχη μας ελπιδα
Ειν' η σφιγμενη μας γροθια
Κατω οι πολεμοι και η πατριδα
Ζητω, ζητω η λευτερια.
Κι'αν θελησουν να δοκιμασουν
Της ψυχης μας τους κεραυνοους
Να ιδουνε τοτες θα προφτασουν
Πως ειν'οι σφαιρες μας γι'αυτους.

Σκληρος ο νομος μας ξεσκιζει
Κι'οι φοροι ασηκωτοι για μας,
Ο πλουσιος οτι κι'αν κερδιζει
Ειναι πλουτος της κλεψιας.
Η σκλαβια, η αδικια φτανει
Οχι πια ταπεινοι σκυφτοι
Αδελφια η φυση ολους μας κανει
Και ειμαστε ισοι μπρος σ'αυτη.

Οι πλουσιοι με ασπλαχνια μας γδερνουν
Και μας αρπαζουν το ψωμι
Τον κοπο μας αυτοι κι'αν παιρνουν
Για μας η πεινα πληρωμη.
Της δουλειας ολοι οι κλεφτες κατου
Δικηο τωρα ο φτωχος ζηται
Οσα γυρευει ειναι δικα του
Κι'οταν θελησει τ'αποκται

Εμας που αδιακοπα η δουλεια μας
Γενναι της γης τους θησαυρους
Ολα τα πλουτη ειναι δικα μας
Ολα ανηκουν στους φτωχους.
Τωρα πια κορακες κι'ακριδες
Δεν σκεπαζουν τον ουρανο
Χρυσος ο ηλιος στελνει αχτιδες
Χαμογελο παντοτεινω.

Αρθρο αφιερωμενο στη μαλακια (η στις Μουσικες Ταξιαρχιες)

Ουτε λοιπον αυτοι γλυτωσαν απο το λεγομενο "σταρ-συστεμ". Το αποδειξανε ζητωντας 30.000 σε μια συναυλια που γινοταν για ενα στεκι, ενω αλλοι παιζανε δωρεαν και για εξιλεωση εδωσαν το ενα χιλιαρικο απο τα τριαντα στον ερανο της επιτροπης για το στρατο. Φυσικα επαιξν εχοντας νταβαδες να τους προστατευουν μερικους χουλιγκανς του Ολυμπιακου (ο ενας εντελως τυχαια δουλευει στη Ληδρα, εκει δηλ που εμφανιζονται οι Μ.Τ). Οι λεβεντες αυτοι απειλησαν ενα παιδι που εκραξε τον Πανουση, οτι θα τον κρεμασουν, γαμησουν, σκοτωσουν κ.λ.π. Γιατι αραγε ο χοντρος εχει νταβαδες; Μηπως φοβαται και τι; Μηπως φοβαται επειδη δινει μια αντιεξουσιαστικη εικονα τελειως λανθασμενη; (φρικια, μπατσοι, πτωμα του Μαρξ γαματε γιατι χανομαστε, πρεζα στα σχολεια, Γιαρουζελσκι, πιπες, Κνιτες κ.λ.π) Ξερει οτι ο οχλος (σημ. οχλος ειναι πληθος που κυριαρχειται απο παρορμησεις) των πιτσιρικιων που τον ακουει, τα δεχεται ολα τουτα χωρις καν να σκεφτει. Το λεει ο Πανουσης αρα ετσι ειναι. Ομως ας ξερει οτι εκτος απο τον πουλημενο αστικο τυπο και τα μεσα μαζικης ενημερωσης ειναι κι'αυτος εχθρος μας κι'ας φοραει τιραντες με σφυροδρεπανα. Ειναι εχθρος μας γιατι επηρεαζει μεγαλη μεριδα

ριδα της νεολαιας αποπροσανατολιζοντας την εις βαρος μας. Ειναι ο χειροτερος χαφιος. Ειναι πολυ μικρος για να μιλαει για συγκρουσεις με μπατσους, για να κατηγορει τους Κνιτες και το πτωμα του Μαρξ (οσο κι'αν διαφωνω μ'αυτους). Του υποσχομαι οτι με την πρωτη ευκαιρια θα του την πεσω, μαζι με ατομα που συμφωνουν με μενα και του αφιερωνω ενα στιχο του: "Φορατε τη στολη της επαναστασης οποτε σας βολευει".

ΝΑΣΟΣ

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

1. Το ποδοσφαιρο σαν ιδεολογια

Στη συγχρονη κεφαλαιοκρατικη κοινωνια οπου οι παραδοσιακοι θεσμοι και αξιες αμφισβητουνται ολο και περισσοτερο και οι παλιες μεθοδοι αποχαυνωσης των μαζων γινονται πια ξεπερασμενες (οπως πχ. η εκκλησια, ο εθνικισμος, η πειθαρχια κλπ) οι "ειδικοι" της εξουσιας προσπαθουν να διοχετευσουν νεες ιδεολογιες που φαινομενικα μπορει να δηλωνουν αντιθεση στο συστημα αλλα που στην ουσια βοηθουν στη διαιωνηση του στατους-κβο.

Στο υποσυνειδητο του φιλαθλου η εξουσια με το μηχανισμο δρασης της ιδεολογιας του ποδοσφαιρου, περναι διαφορα προτυπα καθορισμενης συμπεριφορας και ψυχικωv αντιδρασεων που στο τελος κατορθωνει να αλλοιωνει ολοκληρο το χαρακτηρα του ατομου και να αλλοτριωνει αποτελεσματικα την προσωπικοτητα του. Ετσι, με το να επηρεαζει το κρατος το υποσυνειδητο των

πολιτων, αποφευγοντας να απευθυνεται στο συνειδησιακο τους πεδιο, που αντιπροσωπευει την κριτικη σκεψη, τους ει-σαγει στα καναλια του και τους χρησιμο-ποιει οπως αυτο θελει χωρις οι ιδιοι να καταλαβαινουν τον μετασχηματισμο που συντελειται στα ενδοτερα τους και χωρις να μπορουν να αντιδρασουν στην αφομοιω-ση τους μεσα στο κρατιστικο συστημα. Μ'αυτο τον τροπο οι ανθρωποι, κατακερ-ματισμενοι και αλλοτριωμενοι απο τα χυ-δαια καταναλωτικα θεαματα και τον τροπο συμπεριφορας που επιβαλουν, εσωτερικευ-ουν την ιδια την εξουσια με το να παραι-τουνται απο τον αγωνα για πραγματικη ζωη και την ανατροπη του συστηματος που τους ισοπεδωνει σ'ολες τις φασεις της καθημερινης τους ζωης, εφαρμoζοντας ε-τσι οι ιδιοι την καταστολη στον εαυτο τους.

2. Το ποδοσφαιρο σαν αθλημα

Εκτος ομως απο την κριτικη που εγινε στην επιδραση του ποδοσφαιρου πανω στους φιλαθλους καλο θα ηταν να εξετασουμε κατα ποσο το ποδοσφαιρο σημερα ειναι αθλημα η οχι, η ακομα καλυτερα να επιχειρησουμε και μια κριτικη στο ποδοσφαιρο σαν καθ'εαυτο αθλημα.

Σημερα οπωσδηποτε δεν μπορουμε να το θεωρησουμε σαν αθλημα μιας κι'εχει εμπορευματοποιειθει και αποτελει μια καθαρα κερδοσκοπικη επιχειρηση στην οποια οι ποδοσφαιριστες αποτελουν την εργατικη δυναμη, το σωματειο, την εταιρια, το παιχνιδι, την παραγωγη και οι φιλαθλοι τους καταναλωτες. Σ'αυτο διαφαινειται καθαρα η προσπαθεια του συγχρονου καπιταλισμου να εμπορευματοκοποιησει καθε φασμα της ανθρωπινης δραστηριοτητας απο την αθληση και την ψυχαγωγια μεχρι τις ερωτικες σχεσεις.

Παρ'ολα αυτα ομως κι αν ακομα το ποδοσφαιρο ειχε παραμεινει αγνο αθλημα, αμφιβαλουμε πολυ αν θα αποτελουσε υγειη απασχοληση μιας και το συγκεκριμενο παιχνιδι αποτελει αναπαρασταση ενος πεδιου μαχης στο οποιο οι παικτες αγωνιζονται με ολες τους τις δυναμεις να νικησουν τους αντιπαλους τους. Ετσι θεσπισμενος σκοπος αυτου του σπορ παρουσι αζεται ο ανταγωνισμος και η εγωιστικη αρνηση του αντιπαλου.

Μετα απ'ολες αυτες τις κατηγοριες εναντιον του ποδοσφαιρου, σαν αλλοτριωτικου παραγωντα για τον ανθρωπο, λογικο θα ηταν να αναρωτηθουμε τι ειναι αυτο που κανει χιλιαδες φιλαθλους να λατρευουν το ποδοσφαιρο και να τρεχουν στα γηπεδα με τοσο ενθουσιασμο.

Η εξηγηση μπορει να αναζητηθει στην αναγκη του συγχρονου ανθρωπου να διοχετευση μια καποια συσσωρευμενη επιθετι-

κοτητα, στην απομονωση, καθώς και στην ελλειψη επικοινωνιας με τους συνανθρωπους του, με την συστηματικη πληξη. Φτανοντας στο τελος, το μονο που μπορουμε να πουμε ειναι οτι ελπιζουμε συντομα οι φιλαθλοι (που η πλειοψηφια τους αποτελειται απο καταπιεζομενους μαθητες και προλεταριους-θυματα της κοινωνιας των αφεντικων) να στρεφουν αδελφωμενοι το μισος και την οργη τους εναντια σε ολους τους βρωμερους εκμεταλευτες τους που καθημερινα τους στερουν την πραγματικη απολαυση μιας ελευθερης ζωης.

ΠΑΝΟΣ

δυο λογια...Περι Αναρχιας

Ο Αναρχισμος ειναι η εκφραση της πληρους ελευθεριας. Μιας ελευθεριας που πηγαζει απο τη διαθεση του λαου να κατευθυνει ο ιδιος τις τυχεσ του, και γινεται πραξη καθημερινη, μεσω της υπευθυνοτητας του καθε ανθρωπου, της ειρηνησ, της αλληλεγυνησ, της συντροφικοτητασ αναμεσα στους ανθρωπουσ και στους λαουσ. Η προυποθεση της ελευθεριασ αυτησ και της ισοτητασ ειναι η καταργηση του Κρατουσ ωσ μηχανισμου καταπιεσησ αφενοσ, αλλα και ωσ ενοσ μη αναγκαιου εξουσιαστικου τροπου οργανωσησ που εκμηδενιζει την προσωπικη ελευθερια αφετερου. Η καταργηση των ταξεων και η οικοδομηση της αταξικησ κοινωνιασ, κοινωνιασ απ'οπου εκλειπουν ολεσ οι μορφεσ εξουσιασ (πατερα-παιδιου, δασκαλου-μαθητη, αξιωματικου-φανταρου, εργοδοτη-εργαζομενου), ειναι το δευτερο και το ισο σε σπουδαιοτητα σταδιο.

Ο Αναρχισμος δεν ειναι αλλο ενα δογμα-πολιτικο, κοινωνικο οπωσ θελετε πεστε το - που υποτιθεται οτι "εκφραζει" η "αντι-προσωπει" τις επιθυμιασ του ανθρωπου. Ο Αναρχισμος ειναι η πιστη του ατομου στον εαυτο του και στις ικανοτητασ του, ικανοτητασ ομωσ που δεν ειναι αποκομμενεσ απο το κοινωνικο συνολο, αλλα γινονται πραγματικεσ μονο μεσα απο την αλληλο υποστηριξη και την αλληλοσυμπληρωση. Η Αναρχικη κοινωνια λοιπον ειναι το συνολο των ανθρωπων που ζουν πραγματικα ελευθεροι, ισοι, αλληλεγγυνοι και υπευθυνοι, χωρισ το αγχοσ της καθημερινησ ζωησ. Χωρισ την αβεβαιοτητα για το αυριο. Αντιθετα με την βεβαιοτητα οτι, ο,τι κι αν γινει αυριο, θα ειναι προιον της δικησ τουσ ελευθερησ βουλησησ και οχι κατι που αποφασιστικε χωρισ να εχουμε ιδεα. Ο Αναρχισμος δεν ειναι ενα ιδανικο χωρισ πρακτικο αντικρυσμα, μια ουτοπια με αλλα λογια. Αντιθετα, θεωρουμε τον Αναρχισμο

ωσ το απολυτα εφικτο συστημα γιατι στηριζεται στην πραγματικοτητα: τη δυναμη που εχει ο λαοσ στα χερια του. Η δυσκολια του να εφαρμοστει ο Αναρχισμος δεν ειναι "υποκειμενικη" (ουτοπια, δυσκολια εξευρεσησ ιδανικων συνθηκων κ.τ.λ.) αλλα αντικειμενικη. Βρισκεται δηλαδη στην ολοενα αυξανομενη κρατικη καταστολη, στη κατασικοφαντηση του Αναρχισμου απο τα "αριστερα" η "κομμουνιστικα" κομματα που βλεπουν σ'αυτον το μεγαλυτερο κινδυνο μια και απειλει την ιδια την υπαρξη τουσ. Μα αυτοι οι κινδυνοι δεν ειναι τοσο σημαντικοι οσο η εμφυτη παθητικοτητα του λαου, η αποδοχη, η υπαναχωριση, ο "ωχαεμφισμοσ", ο εφυσηχασμοσ κ.τ.λ.

Δεν είναι ο Αναρχισμός μια "φιλελευθερή" θεωρηση του μαρξισμού. Η διαφωνία είναι πολύ πιο βαθειά. Οι αναρχικοί, δεν αναγνωρίζουν κανένα "κομμα της εργατικής τάξης" που καθοδηγεί, συγκρατεί, υπαναχωρεί, δρα κοινοβουλευτικά, προωθεί την επανάσταση, νικά, τα κάνει όλα τέλος πάντων. Ο λαός έχει μέσα του τη δύναμη να ενεργήσει χωρίς καθοδήγηση, μόνο μέσα από τον αυθορμητισμό και την αυτοοργάνωση. Ακόμη, ο Αναρχισμός δεν θέλει να αντικαταστήσει μια κυρίαρχη τάξη (την αστικο-καπιταλιστική) από μια άλλη (τους εργαζόμενους). Βεβαίως οι μέχρι τώρα αγώνες των αναρχικών, ξεκινούσαν με αυτό το στόχο, αλλά μια τέτοια πρακτική περικλείει πολλούς κινδύνους. Ο Αναρχισμός δίνει προτεραιότητα, σε αντίθεση με τα μαρξιστικά κομμάτια, στην καταργηση της καταπίεσης. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν ενδιαφέρεται για την καταργηση της εκμετάλλευσης, που είναι η προτεραιότητα του μαρξισμού. Αλλά αυτού του είδους οι "προτεραιότητες" και οι "εφικτές" κατακτήσεις δίνουν προσφορά εδάφους για την εγκαθίδρυση μιας εξουσίας το ίδιο στυγερής όπως και η προηγούμενη. Και "δυστυχώς", το παράδειγμα της πλειοψηφίας των σημερινών "σοσιαλιστικών" κρατών δικαιώνει τον Αναρχισμό.

Η καταργηση του Κράτους είναι η συνέπεια μιας χαώδους κατάστασης, η συνέπεια μιας επαναστατικής πρακτικής. Αυτή η πρακτική πάλι είναι αποτέλεσμα μιας μακροχρόνιας συνειδητοποίησης του λαού πάνω στα προβλήματα του και στη λύση τους μια και ουσιαστικά ποτέ δεν βρήκαν λύση. Κι αυτή η συνειδητοποίηση πάλι θα είναι αποτέλεσμα μιας πραγματικής αγανάκτησης, ενός "ως εδώ", ενός ξεχειλίσματος του ποτηριού της λαϊκής ανοχής και υπαναχώρησης. Αυτή η επανάσταση που μπορεί να είναι μια μακροχρόνια διαδικασία θα ανατρεψει τα πάντα. Θα διαλύσει τα Κράτη και θα οικοδομήσει τη νέα διεθνή αναρχική κοινωνία πάνω στα ερείπια.

Η οικονομική και κοινωνική οργάνωση της νέας κοινωνίας θα γίνει από τον ίδιο τον λαό. Η άμεση δημοκρατία δεν είναι κάτι το ανεφικτό, όπως μας έμαθαν τόσα χρόνια να πιστεύουμε. Αντίθετα, γίνεται πραγματικότητα χωρίς "μεταβατικά στάδια" και άλλες εξαπατήσεις, με την ομοσπονδικοποίηση. Την αυτοδιαχείριση δηλαδή των κοινωτήτων χωρίς συγκεντρωτικές εξουσίες και γραφειοκρατικούς παρεμβατισμούς. Έτσι γίνεται δυνατό όχι μόνο το δόγμα

ΟΛΗ Η "ΕΞΟΥΣΙΑ" ΣΤΟ ΛΑΟ αλλά ταυτόχρονα διαφυλάσσεται και η αποτελεσματικότητα μια και οι αποφάσεις δεν θα εξαρτώνται από μερικούς παντογνώστες που θα συγκεντρώνουν όλες τις εξουσίες στα χέρια τους. Από την άλλη μεριά η αυτοδιαχείριση των μεσών παραγωγής, η πραγματική κοινωνικοποίηση τους, το περάσμα τους δηλαδή στα χέρια των εργατών είναι ένας από τους σκοπούς της επανάστασης.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που θα πρέπει να αντιμετωπίσει η επανάσταση είναι η αντίδραση των αστών και των ξένων αφεντικών τους, αντίδραση που προβλεπεται να είναι ιδιαιτέρως βίαιη. Ο Αναρχισμός δεν αντιπαράθετει την αστυνομία και το στρατό στη δική τους βία. Δεν χρησιμοποιεί μέσα καταστολής που αυτοί χρησιμοποίησαν εναντίον του και είναι ξεπερασμένα και ιστορικά. Για τον Αναρχισμό νόμος είναι το δικό του εργατή και σαν τέτοιο δημιουργεί μόνο του τα μέσα άμυνας του, οποία του φάνουν καταλλήλα. Έτσι λέει όχι στο στρατό και στο διαχωρισμό του από το λαό. Τα όπλα πρέπει να μοιραστούν στο λαό για να ιδρύσει έτσι ενοπλές πολιτοφυλακές. Η συνοχή αυτών των πολιτοφυλακών είναι βεβαίως γιατί αντίθετα με ότι οι στρατοκράτες θέλουν να πιστεύουμε, δεν γεννάει η διαταγή την πειθαρχία. Η συνοχή θα φυλάγεται από την αυτοπειθαρχία, από την πεποίθηση ότι ο πόλεμος γίνεται όχι για κάτι απίστευτο και ανυπαρκτό (πατριδα, θρησκεία, οικογένεια και άλλα τέτοια φασιστικά) αλλά για κάτι που είναι η προϋπόθεση της ύπαρξης, την ίδια την ελευθερία.

Φίλιππος

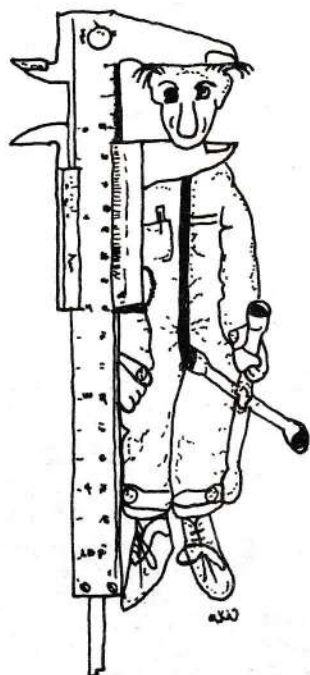
ΑΝΤΙΑΥΤΑΡΧΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: μια προσπάθεια για κατι σοβαρο

"Συνήθως καθορίζουμε με ακρίβεια τα όρια ανάμεσα στα περιεχόμενα της εμπειρικής διαπαιδαγώγησης και της σχολικής εκπαίδευσης. Η διδασκαλία των ιερωμένων, των ηλικιωμένων και των διανοουμένων ασχολήθηκε μ' ότι στη καθημερινή ζωή δεν είναι άμεσα ορατό. Η παιδαγωγική αυτή διδάσκει το αοριστο, το ασυληπτο και το μυστηριώδες. Ο μαθητής οντας το κέντρο της προσοχής, δεν μπορεί παρά να αισθάνεται καταπιεζόμενος!"

Πωλ Γκουντμαν. 1969

Συμφωνα με τις θεωρίες του Νηλ, που εφαρμόστηκαν στο σχολείο Σαμερχιλ, και τις θεωρίες των Ντιουη και Ιλιτς, δημιουργήθηκε τώρα τελευταία (μόλις πριν 15 μέρες) μια αντιαυταρχική σχολή στην οποία διδάσκονται όλες οι γραφικές τέχνες. Στο σχολείο αυτό όπου δεν υπάρχουν θρανία και εδρες, ο κάθε μαθητής μπορεί

ελευθερά και αβίαστα να αναπτύξει την δημιουργικότητά του και την προσωπικότητά του. Ο μαθητής δεν έχει καμία διαφορά από τον καθηγητή σε τέτοιο σημείο μαάλιστα που να μην μπορείς να ξεχωρίσεις τον μαθητή από τον καθηγητή. Αυτό το σχολείο που φτιαχτηκε με τόσο μεράκι δεν έχει καμία επιχορήγηση, γι' αυτό και οι μαθητές αναγκάζονται να πληρώνουν ένα χρηματικό ποσό αρκετά χαμηλό σε σχέση με οτιδήποτε τους παρέχεται εκεί μέσα. Μια από τις προοπτικές της σχολής είναι να βοηθήσει παιδιά που δεν έχουν την οικονομική ευχέρεια για σπουδές τέτοιου είδους, (πραγματικά αδύνατο αυτή τη στιγμή). Η σχολή αυτή λειτουργεί στην οδό Ανθεων 20Α στου Ζωγράφου. Ευχόμαστε η προσπάθεια αυτή να πετύχει και να βρει μιμητές.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ: ΤΩΡΑ!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΟΥ
ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΑΣΣΟΥΝ ΕΚΕΙΝΟΙ
ΠΟΥ ΡΗΜΑΞΑΝ ΚΑΘΕ ΘΡΑΙΑ
ΣΤΙΓΜΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΑΣ

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΟΧΙ ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΑΣ!!

ΖΕΙΣΤΕ!!

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΠΡΕΖΑ...

Πως λειτουργει η ομαδα αυτονομων-αντεξουσια- στων μαθητων

Οι μαθητες ασχολουνται με το περιοδικο ειναι απο διαφορες ομαδες (αυτονομων-ελευθεριακων κομμουνιστων-αναρχικων) που εκδιδουν το περιοδικο συλλογικα. Ολοι οι μαθητες που ασχολουνται, μετεχουν σε συνελευσεις που συζητουνται διαφορα θεματα σχετικα η ασχετα με το περιοδικο. Τα αρθρα καθοριζονται απο την συνελευση με ομοφωνια υστερα απο πρωτοβουλια ατομων η ομαδων. Στις συνελευσεις μας ολα καθοριζονται συλλογικα, βασει της συζητησης και των επιχειρηματων που εχει καποιος και οχι με δημοκρατικους συγκεντρωτισμους δηλ. μειοψηφια-πλειοψηφια. Ο καθενας εχει δικαιωμα να εκφρασει μεσα απο το περιοδικο. Αν ενας η περισσοτεροι διαφωνουν με ενα αρθρο (στην εκφραση η το περιεχομενο), τοτε το αρθρο διαμορφωνεται ετσι ωστε στην βαση του να συμφωνει η συνελευση. Σκεφτηκαμε οτι ενα μαθητικο εντυπο δεν πρεπει να πιανει μονο μαθητικα θεματα αλλα οτιδηποτε που θα μπορουσε να ενδιαφερει και να αφορα τον καθε μαθητη. Κατ'αρχην βεβαια ο διαλογος. Το περιοδικο δεν ανηκει μονο σ'αυτους που το εκδιδουν, μα κυρια σ'αυτους που το διαβαζουν. Απο το δευτερο τευχος θα

υπαρχουν σελιδες αφιερωμενες στην αλληλογραφια στο πως βλεπετε εσεις την κατασταση, και την ανταλλαγη εμπειριων. Τα εξοδα καλυπτονται απο τους ιδιους τους μαθητες (εμας), ενας λογος που καθυστερησε την εκδοση του.

Αυτα προς το παρον.

Υ.Γ. Επιθυμια μας (ελπιζουμε να το ευχεστε κι'εσεις) ειναι το επομενο τευχος να μην δημιουργησει τосες δυσκολιες οσες αντιμετωπισε. Σκοπος του περιοδικου δεν ειναι το κερδος, αλλα η επιθυμια να εκφρασουμε τις αποψεις μας).

Η εκδοτικη ομαδα

συνεχεια: Σχετικα με την εργασια

στο ζωρο του Λαφαργκ (εννοειται οτι σε σχεση με την αυξηση της παραγωγικοτητας το σημερινο ζωρο θα ηταν πολυ παραγωγικότερο). Και ομως δεν διεκδικουμε ουτε μικρη μειωση της εργασιμης μερας, ουτε εκεινη που κατακτουν οι Γερμανοι. Τραγουδαμε σαν καλοι μαθητες τα αγαθα της εργασιας, φωναζουμε την πρωτομαγια "ψωμι-δουλεια" και κατοχυρωνουμε συνταγματικα το "δικαιωμα στην εργασια" (αρθρ. 22, παρ. 1 του συνταγματος του 1975), σαν να μας αρνηθηκε ποτε κανεις το δικαιωμα να ειμαστε σκλαβοι. "Η εργασια δεν ειναι πηγη καθε πλουτου. Οι αστοι εχουν καθε λογο να αποδιδουν στην εργασια αυτην την υπερφυσικη δυναμη δημιουργιας".

ΚΑΡΑ ΜΑΡΕ

Η ισοτιμία πρέπει να εγκαθιδρυθεί στον κόσμο με την αυθόρμητη οργάνωση της εργασίας και με την συλλογική οικειοποίηση της ιδιοκτησίας από τους συναιτερισμούς των παραγωγών που θα έχουν οργανωθεί και συνδεθεί ελεύθερα σε κομμουνές και με την εξίσου ελεύθερη ομοσπονδopoίηση αυτών των κομμουνών, ποτε όμως με την καταπιεστική και υποδουλωτική ενεργεία του κράτους. (Διαφορά που ξεχωρίζει τους επαναστάτες σοσιαλιστές ή κολλεκτιβιστές από τους εξουσιαστικούς κομμουνιστές).

Η ανθρωπότητα επέτρεψε στον εαυτό της να τον κυβερνούν για πολύ καιρό και η προέλευση της δυστυχίας της δεν οφείλεται σ' αυτήν ή εκείνη τη μορφή κυβέρνησης αλλά στην ίδια την αρχή και ύπαρξη της κυβέρνησης.

Η κατάργηση της εκκλησίας και του κράτους πρέπει να είναι η πρώτη και απαραίτητη προϋπόθεση για την πραγματική απελευθέρωση της κοινωνίας μετά από την οποία (και μόνο μετά από αυτήν) η κοινωνία μπορεί και πρέπει να οργανωθεί με έναν διαφορετικό τρόπο, όχι όμως από την κορυφή προς τα κάτω και σύμφωνα με ένα ιδανικό σχέδιο που ονειρεύτηκαν μερικοί σοφοί ή λογιοί ή ακόμη με διατάγματα που θεσπιστικαν από κάποια δικτατορική εξουσία ή ακόμη και από κάποια συντακτική συνέλευση που έχει εκλεγεί με καθολική ψηφοφορία. Είναι ένα τέτοιο σύστημα που θα οδηγούσε αναποφευκτά στη δημιουργία ενός νέου κράτους.

Η μελλοντική κοινωνική οργάνωση πρέπει να οργανωθεί μόνο από τη βάση προς τα πάνω με την ελεύθερη σύνδεση ή ομοσπονδία εργατών, πρώτα στα συνδικάτα τους κι έπειτα σε κομμουνές, περιφέρειες, έθνη και τελικά σε μια μεγάλη συνομοσπονδία διεθνή και παγκόσμια.

Μιχαήλ Μπακουνίν.

(μια απάντηση για τις καταστροφές)
"Γιατί να μην ξεθυμανούμε την όρμη μας της καταστροφής έτσι ώστε να γκρεμίσουμε τις άθλιες πόλεις που δημιουργήθηκαν στον καπιταλισμό και στην συνέχεια να τις χτίσουμε ωραιότερες;"

ΜΑΡΚΟΥΖΕ